

REVISTË SHKOLLORE E M.M. "ALAUDDIN" PRISHTINË

Nr. 33 / Dhjetor 2012

DRITA e نور القرآن KUR'ANIT

www.medreseja.com

Medreseja "Alauddin" me rastin e 100 vjetorit të Pavarësisë
nderon familjet e dëshmorëve me dekoratën
"SHEHIDËT MEDRESANTË"

- **Intervistë me kryeimamin Sabri Bajgora**
- **Nxënësit e Medresesë solidarizohen me fëmijët e SOS fshatit**

SHËHIDËT MEDRESANTË

"Ë për ata që u mbytn në rrugën e All-llahut nos thoni: "Janë të vdekur",
Jo, ata janë të gjallë, por ju nuk kuptoni (gjallëinë e tyre)".

(Kur'an: 2:154)

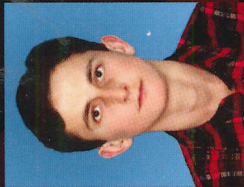
Abdullah Muqaj
20.06.1977 - 26.04.1999

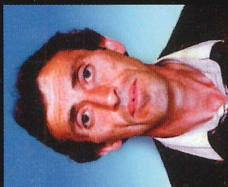
Abidin Myrtezi
16.11.1975 - 05.05.1999

Alban Xhemajli
08.01.1980 - 27.04.1999

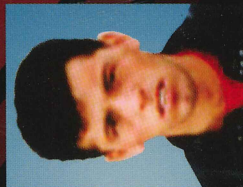
Arben Hyseni
12.04.1980 - 14.12.1998

Habib Hoxha
15.06.1958 - 01.06.1999

Hajrullah Bega
06.01.1970 - 25.06.1999

Halim Bajraktari
28.01.1976 - 18.04.1999

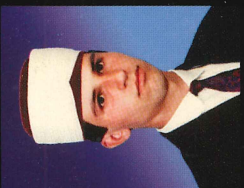
Hysen Zeka
15.05.1960 - 16.04.1999

Ismet Limani
19.07.1946 - 12.05.1999

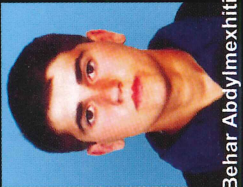
Jonuz Zejnullahu
12.05.1975 - 05.05.1999

Muhamed Biçku
01.11.1971 - 01.08.1991

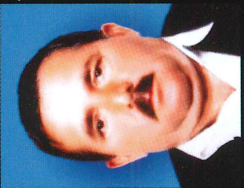
Feti Sofi
25.10.1959 - 30.04.1999

Behar Abdylmexhiti
03.05.1982 - 26.05.1999

Asan Hasallari
23.11.1953 - 11.06.1999

Beqir Krasniqi
28.06.1949 - 29.05.1998

Fadil Rashiti
09.01.1975 - 14.12.1998

Muhamet Ukshini
01.01.1976 - 13.06.1998

Mustafë Veseli
25.10.1966 - 27.03.1989

Nisret Ajdari
01.10.1968 - 13.06.1999

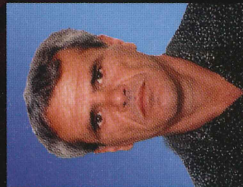
Nuhi Ismajli
09.07.1945 - 28.03.1999

Nysret Musa
24.12.1979 - 02.05.1999

Ridvan Qatani
19.03.1965 - 26.08.1998

Salih Selmani
25.06.1951 - 24.12.1998

Sami Plakolli
13.03.1970 - 11.04.1999

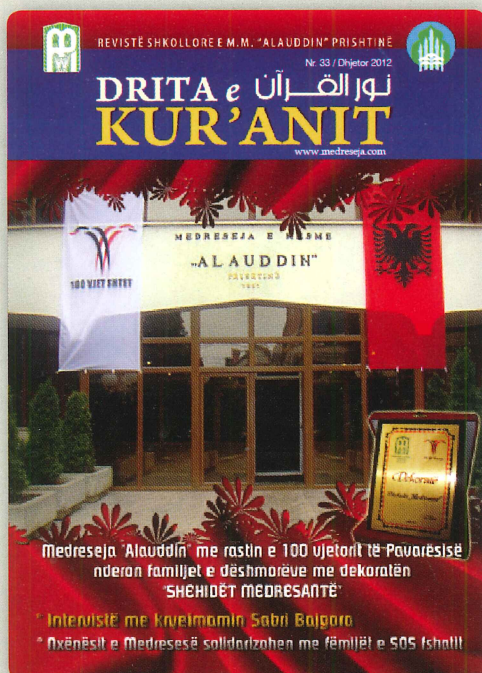
Selim Muqaj
03.10.1977 - 26.04.1999

Selim Selimi
07.08.1978 - 14.12.1998

Shetqet Zeka
08.08.1977 - 22.09.1998

PËRMBAJTJA:

- 3 - Fjala e kryeredaktorit
- 4 - Ejani ta duam Allahun
- 6 - Personaliteti i Muhamedit a.s.
- 7 - Kur'ani
- 8 - Dashuria ndaj Pejgamberit s.a.v.s.
- 9 - Flas me ty ja Resulallah
- 10 - Fragmente nga jeta e Omer b. Abdulazizit
- 11 - Mrekulli kur'anore
- 12 - 6 këshilla të arta për thirrësin
- 14 - Dëmet e pirjes së duhanit
- 15 - Zbulimi mbi fjalën "All-llah"
- 16 - Momente të pa harruara
- 17 - Si rreze dielli je / Asnjëherë s'do të harroj
- 18 - Buzëqeshja / Nëna - thesari më i çmuar...
- 19 - Hapi sytë para se ti mbyllin / Poezi
- 20 - Intervistë: kryeimami Sabri ef. Bajgora
- 24 - Besnikëria
- 25 - Përfaqësim në Malejzi / Muhamed el-Lejthi
- 26 - Medreseja feston...
- 28 -Eskursioni në Turqi
- 30 - Medresantët vizitojnë SOS fshatitn
- 31 - Aktivitete
- 32 - Koha shëron / Një dhuratë nga zoti
- 33 - Ese / Thënie / Kuriozitete
- 34 - Poezi
- 36 - Numrat që mund t'i kontaktoni / Argëtim
- 38 - Ekspozita e nxënësve
- 39 - Turneu i futbollit

FJALA E KRYEREDAKTORIT

Falënderojmë All-llahun xh.sh., i Cili na pajisi me mendje, me anë të së cilës na bëri t'i kuptojmë dhuntitë që na i dhuroi. Ai na dhuroi gjënë më të vlefshme jetën, të cilën nuk e kursyen shumë bashkatdhetarë, e në mesin e tyre edhe shumë hoxhallarë, vetëm e vetëm që ne sot të jemi të lirë.

Thënë të drejtën, ne si nxënës të kësaj shkolle jemi të privilegjuar që patëm fatin të jemi pjesë e kësaj gjenerate pikërisht në jubileun e 100 Vjetorit të formimit të Shtetit Shqiptarë.

100 Vjetori i shtetit shqiptar e gjeti shkollën tonë si edhe viteve të tjera me aktivitete të shumta. Mirëpo, këtë herë me një ndjenë më të lartë atdhetarizmi, çka edhe i shtyu nxënësit e shkollës sonë që të punojnë me një angazhim të shtuar, duke qenë pjesë e aktivitetit të organizuar "Medreseja Alauddin në 100 Vjetorin e Pavarësisë së Shqipërisë".

Revista "Drita e Kur'anit" vazhdon të reflekton punën dhe angazhimin e zellshëm të nxënësve të Medreses "Alauddin". Nëpërmjet këtij numri të ri të revistës jemi munduar t'iu sjellim tema interesante dhe dobiprurëse që zgjojnë kureshtjen e lexuesve, andaj edhe shpresojmë se do të mirëpritet nga ta.

Falënderoj nxënësit e posaçërisht anëtarët e redaksisë, të cilët dhanë kontributin e tyre që kjo revistë të përmbajë punime dhe të dhëna në mënyrë që të dalë sa më e plotë dhe e begatshme në duart e lexuesve. Një falënderim i veçant është për drejtorin e medresesë Bahri ef. Simnica, i cili na përkrahu në çdo iniciativë tonën të mbarë dhe njëkohësisht falënderoj edhe kujdestarët e klasëve të 13-ta, të cilët me angazhimin dhe punën e tyre të palodhshme bënë që kjo revistë të dal në dritë me sukses.

Kryeredaktor: Mensur Kastrati

Redaktore: Sara Dërmaku

Anëtarët e redaksisë: Burhan Dugolli, Qendrim Cakaj, Hajrullah Kerolli, Ardian Memetaj, Shqiprim Idrizi, Benjamin Publica, Erblin Hoxha, Ermira Mehani, Majlinda Rexhepi, Hatixhe Ramadani, Sumeja Kqiku, Aldonisa Gashi.

Redaktore gjuhësore: Shahë Memishi

Dizajni: Bashkim Mehani

E-mail: redaksia_v@hotmail.com
redaksia_d@hotmail.com
www.medreseja.com

*Ejani
ta duam
All-llahun!*

حسب الله

Falënderimi i takon All-llahut, Zotit të botërave, i Cili caktoi çdo gjë siç dëshiroi.

Falënderimi i qoftë All-llahut, i Cili e sprovon njeriun edhe në të mirë, por edhe në të keqe, ashtu që Ai ta plotësoj falënderimin dhe durimin e tij. I Lavdëruar qoftë All-llahu, Ai i Cili përcakton shpërbimin dhe dënimin, i Lavdëruar edhe në këtë botë, por edhe në botën tjetër. Nuk ka zot tjetër përveç All-llahut.

Përsëritet tona ia dërgojmë të Dërguarit të All-llahut, i Cili në rrugën e All-llahut i sfidoi mundimet edhe vështirësitë më të mëdha. Përsëritet ua dërgojmë shokëve të tij që vazhdimisht ishin falënderues ndaj All-llahut.

Dashuria ndaj All-llahut s.v.t. nuk është diçka që përshkruhet, ajo është diçka që ndjehet dhe pastaj dëshmohet. Dashuria ndaj All-llahut i jep kuptim jetës sonë, i jep ëmbëlsi imanit tonë. All-llahu i Madhërishëm thotë:

"Thuaj (ti o Muhammed): Nëse e doni All-llahun, atëherë ejani pas meje që All-llahu t'ju dojë, t'ju falë mëkatet tuaja, se All-llahu fal shumë, mëshiron shumë." (Ali-Imrani, 31)

Pra, All-llahu e urdhëron Pejgamberin a.s. t'u thotë mbarë njerëzimit, që nëse me të vërtetë e duam All-llahun, argument i dashurisë se Tij, të jet pasimi i njeriut më të dashur, Muhamedit s.a.v.s.

Pejgamberi a.s. thote: *"Tri gjëra tek i cili gjenden e ka shiju ëmbëlsinë e imanit:"* (njëra ndër to dhe kryesorja) *"Të jenë All-llahu dhe Pejgamberi i Tij tek ai më i dashur se çdo gjë tjetër"*.

Këtë dashuri të madhe për Allahun e kanë kultivuar shumë besimtarë të denjë, që nga sahabët, tabiinet dhe shumë dijetarë të devotshëm. Ata kanë sjell fjalë që kanë buruar nga zemra e ushqyer me dashuri dhe sinqeritet, kanë sjellë veprat që janë burim i dashurisë ndaj Allahut s.w.t., kanë sjell shembujt më të mirë të mundshëm për dashurinë ndaj All-llahut s.w.t.

Pejgamberi a.s. lutej me duan: *"Allahu im! Me be-*

gato me dashurinë për Ty. All-llahu im: më jep fuqi që me anë të begatave që Ti më ke dhuruar dhe të cilat unë i dëshiroj, të arrij, të kryej punë, të cilat Ti i do dhe je i kënaqur me to! Allahu im: bëj që ato gjëra që unë i dëshiroj, por Ti nuk mi ke dhënë, të mos më pengojnë të merrem me ato gjëra që Ti i do dhe të mos pengojnë që unë të jem i dhënë vetëm pas adhurimit Tënd!"

I Dërguari i All-llahut e kërkonte dashurinë në tri nivele:

1. Dashuria drejtuar All-llahut.
2. Dashuria drejtuar atyre njerëzve që e duan All-llahun.
3. Dashuria ndaj veprave që do të shpijnë drejtuar All-llahut.

Kjo do të thotë që "Dashuria për All-llahun" do të jetë në qendër të zemrës.

Ai që dashuron, kërkon të jetë së bashku në çdo moment me atë që dashuron, ka mall për atë që dashuron, i plotëson dëshirat e tij, e përmend çdoherë dhe nuk ngopet duke e bërë këtë gjë.

"Ela bi dhikrilahi tatmeinel kulub" thotë: *"Zemrat arrijnë prehjen, ngopjen dhe qetësin vetëm duke e përmendur All-llahun dhe duke menduar për Te"*. Dashuria për All-llahun vjen atëherë kur besimi është shtrirë në të gjitha indet e zemrës dhe është shndërruar në hare. Dashuria është ndjenja që ushqen besimin, pastaj duhet kërkuar që dashuria e All-llahut të shndërrohet si mishi me kockën. Ashtu siç nuk krahasohen kënaqësitë e Xhennetit me ato të kësaj bote, ashtu edhe kënaqësitë e kësaj bote e humbasin vlerën para kënaqësisë që të jep dashuria ndaj Zotit të Madhërishëm.

Si dhe pse e duam All-llahun?!

1. E duam Allahun me sjelljet dhe dhe mendimin e mirë që kemi për Të.

Është transmetuar se Musa a.s. e pyeti Zotin e tij: *O All-llah, unë po i dëgjoj njerëzit duke thënë: "O i Adhuruari i Ibrahimit, Is'hakut dhe Jakubit a.s. Cila është*

arsyeja që po i përmendin këta të dërguar?! All-llahu i shpalli Musait duke i thënë: "O Musa, sa i përket Ibrahimit, kur ai u detyrua të zgjedh mes dy gjërave, më zgjodhi Mua. Sa i përket Is'hakut, çfarë ai ka bërë për Mua, është se e ka mposhtur nefsën e vet. Ndërsa, sa i përket Jakubit, sa herë ia kemi shtuar sprovat, e ka shtuar mendimin e mirë për Mua."

Kush ka mendim të mirë për All-llahun e Lartësuar, All-llahu do të jetë për të, sikurse mendimi i tij për All-llahun. Dhe kuptimi i saj, sikurse ka ardhur në hadith: "Unë jam për robin tim, ashtu siç ai më mendon Mua. Pra, le të mendoj rob ashtu siç të dojë për Mua."

2. E duam All-llahun, sepse Ai na jep të mirat e Tij.

All-llahu s.v.t. thotë: "Edhe nëse bëni përpjekje t'i numëroni të mirat që na i ka dhënë All-llahu nuk mund të i numëroni." (Nahel, 18)

3. E duam All-llahun se Ai është i bukur

Pejgamberi a.s. ka thënë: "All-llahu është i bukur dhe e do të bukurin".

Le të përmendim tani disa shembuj mbi ata njerëz që e kanë dashur All-llahun.

Ibrahimi a.s. dashurinë ndaj Zotit të Madhëruar e shprehte në këtë mënyrë:

"Ai tha: Unë po shkoj aty ku më urdhëroi Zoti im, e Ai më udhëzon!" (Saffat, 99)

Kurse, Musa a.s. thoshte: "...e unë u nguta te Ti, O Zoti im, që të jeshë i kënaqur ndaj meje!" (Taha, 84)

Ndërsa mënyrën se si e shprehte Profeti Muhammed s.a.v.s. dashurinë ndaj Zotit të Madhërishëm e gjejmë në të gjitha aspektet e jetës së tij. Kur fillonte shiu Profeti a.s. dilte që të lagej me shi. Kur e pyetën se, përse po e bënte këtë, u tha: po vjen nga Zoti."

Ndërsa, kur u ndodh në Taif në një gjendje të vështirë, deri sa turpi po i rridhte gjak, i lutej: "O Zot, nëse kjo që më ndodhi, ndodhi për shkak të hidhërimit Tënd, unë nuk mërzitem."

A thua vallë e pasojmë Profetin tonë të Dashur edhe në këtë hap?!

E ka edhe shumë e shumë shembuj të tjerë që nuk po arrijmë të i përmendim, të cilët e sfiduan veten vetëm e vetëm për dashurinë e All-llahut.

Thotë All-llahu s.v.t.: "O ju që besuat! Kush largohet nga feja e vet (I bën dëm vetes) s'ka dyshim se All-llahu do të sjellë një popull që Ai e do atë (popull) dhe ata e duan Atë (Zotin). (Një popull) që është modest e i butë ndaj besimtarëve, por i ashpër dhe i fortë ndaj mohuesve që lufton në rrugën e All-llahut dhe që nuk i frikësohet kërcënimit të asnjë kërcënuesi. Kjo (cilësi e atij popull) është mirësi e All-llahut, që i jep atij që do. All-llahu është Bujar, i Madh dhe i Gjithë ditur".

Ata që braktisin fenë, pra që zgjedhin një rrugë tjetër përveç rrugës së fesë Islame, All-llahu do t'i zëvendësojë me një bashkësi tjetër. Karakteristikë e parë e asaj shoqërie është fakti se, ata meritojnë dashurinë

e All-llahut ndaj tjerëve. Natyrisht se edhe ata e duan Allahun. Me fjalët e Kur'anit "juhubbuhum"- All-llahu i do ata si dhe "juhubbunehu"- Ata e duan All-llahun.

Me pas, karakteristikën e dashurisë e ndjekin edhe veçori tjera, modestia ndaj besimtarëve, qëndrimi krenar përballë qafirëve. Në çoftë se dashuria është një begati, burimi i saj është Zoti, sepse Ai është burimi i të gjitha begative.

Dhe për fund Ibn El kajjim ka përmendur dhjetë arsye që sjellin dashurinë e All-llahut ndaj robit dhe dashurinë e robit ndaj Zotit. Këto janë:

1. Leximi i Kur'anit, duke medituar për domethënien e Tij.

2. T'i afroresh Allahut duke bërë vepra vullnetare mbas veprave të obliguara. Kjo është kështu, siç ceket në hadithin Kudsij: "Ai vazhdon të më afrohet edhe më tepër me anë te veprave vullnetare që e shton edhe më tepër dashurinë Time ndaj tij, e kështu Unë filloj ta dua atë."

3. Te kujtuarit e vazhdueshëm të All-llahut me gjuhë, me zemër dhe me vepra.

4. Të iu japësh përparësi gjërve që All-llahu xh.sh. i do, para atyre që i do ti.

5. Zemra që është e etur mbas emrave dhe attributeve të All-llahut dhe zemra që shëtit në kopshtin e diturisë (kërkon dashuri).

6. T'i vështrojmë fshtësitë dhe dukshmëritë e All-llahut sie janë Bujaria, Mirësia dhe Dhuntia.

7. Të qëndruarit vetëm me All-lahun, kur zbret në të treten e natës, duke lexuar librin e Tij.

8. Të qëndruarit me të dashurit dhe të singërtët (roberit e All-llahut) duke përfituar nga frutat që posedojnë.

9. T'ju largohesh çdo gjëje, cila vihet ndërmjet zemrës dhe All-llahut.

10. Dhe që personi ta ketë zemrën e butë, të nënshtruar dhe të jetë shpirtmirë para All-llahut.

Këto gjëra do të sjellin të arrijmë shkallën e vërtetë të dashurisë. Kjo do t'i sjell tek i Dashuri I tyre, tek All-llahu s.w.t..

Dhe për fund lusim All-llahun me fjalët e Profetit tonë të Dashur:

"O Zot, na bëj ne të ndiejmë mall për takimin me Ty dhe na bëj të shijojmë kënaqësinë e të shikuarit Tënd Ditën e Gjykimit. O Zot, na bëj ne të duam Ty dhe të gjithë ata që të duan Ty. O Zot, na bëj të dashur çdo punë që na afron pranë dashurisë Tende, çdo mirësi tendën ndaj neve ktheje në fuqi për ne, që të veprojmë gjëra që Ti i pëlqen. O Zot, çdo mirësi tjetër që nuk na e ke dhënë neve, na e plotëso me dashurinë që duhet ta ndiejmë për Ty." Amin!

Marigona L. Çitaku 13/2

Personaliteti i Muhamedit a.s.

Ironia, qesëndia, tallja dhe përgënjeshtrimi i lishin mjetet e para që u përdorën kundër asaj me të cilën u dërgua Muhamed Mustafaja.

Mundoheshin dashakeqësit e tij që me gjuhët e tyre ta ndalin diellin që të mos bëj dritë, po me atë veç sa e shtonte Allahu dritën e Islamit.

Ai (Muhamedi) erdhi për ta nxjerrë njerëzimin nga errësirat e ideologjive të mykura në dritën e Islamit. Erdhi në kohën kur njerëzit i varrosnin vajzat e tyre për së gjalli pa asnjë faj, kur njerëzit ishin në kulmin e shfrenimeve amorale dhe apriori i gjithë kësaj se ata ishin të zhytur në adhurimin e gurëve dhe statujave të kota. Ai tha: *"Feja është çiltërsi"*, pra është e kulluar nga të gjitha veset e këqija që u përmendën më lart.

U luftua i dërguari i Allahut me gjithë kapitalin e tyre, sa që në Taif e goditën me gur deri sa i pikoi gjaku, deri sa Allahu e dërgoi Xhibrilin me melekun e kodrave, e në qoftë se ai dëshironte të hakmerrej, meleku i kodrave do t'i shkatërronte ata. Mirëpo, ai tha: Jo, se ndoshta dikush nga pasardhësit e tyre del dhe e adhuron Allahun. Pra, ai ishte optimist i rrallë dhe shumë i mëshirshëm. Në luftën e Uhudit i thanë: O i Dërguari i Allahut, lute Allahun kundër tyre (mushrikëve), ai tha: *"Unë nuk jam dërguar mallkues, mirëpo, jam mëshirues. O Allah fale popullin tim se ata nuk dinë"*. Ky është Muhamedi *alejhi selam* që ne nevrikosemi dhe nuk ndihemi rehat kur nderi i tij njolloset në mënyrë agresive dhe të pa drejtë. Të tjerët që nuk e njohin, apo të shtyrë nga ndonjë bindje e gabuar, vetëm këta mund të flasin keq për krijesën më të mirë në sipërfaqen e tokës.

I Dërguari i Allahut tha: *"Jam dërguar t'i përsosi vlerat e moralit"*.

Aisheja tha, se morali i tij ishte Kurani. Ai ishte shërim për çdo sëmundje. Ishte vula e peygamberisë, ishte imami i të devotshmëve

Cili është obligimi ynë karshi Muhamedit *alejhi selam*?

Jemi të obliguar që ta duamë Atë.. Të punojmë me sunetin e tij. Allahu tha në Kur'an: *"Ju në të dërguarin e Allahut e keni shembullin më të mirë"*.

Dhe ne dëshmojmë se e duam Allahun dhe të Dërguarin e Tij dhe me këtë shpresojmë ta takojmë Allahun në Ditën e Gjykimit.

Sahit Ibrahim 13/1

Errësira e një nate më kishte kapluar. Shikimin e kisha drejtuar nga qielli. Trupi më ishte sh-tangur. Brendësinë time e kishte kapluar një mall, por përnjëherë ndihesha edhe e zbrazur. Nuk e dija pse?!

U zgjova, hapa raftin e librave dhe kapa në duar librin më të mirë që ekziston. U ula dhe përnjëherë trupi im u mbush me një ngazëllim të madh. Fytyra ime qeshte, por s' dija se, përse ndodhi i gjithë ky ndryshim përnjëherë?!

Fillova me thënien më të bukur "Bismilah". Fillova të lexoja faqe të tëra, nuk dija të ndalesha, por as të ngopur se ndieja veten. Sado që vazhdoja të lexoja, aq më e etur ndihesha. Ato shkronja të bukura mbushnin sytë me lot gëzimi. Çdo qoshe e shtëpisë ishte përplot dritë nga ai libër. Kopërtinat e atij libri ishin të veçanta dhe me një zbukurim të jashtëzakonshëm. Ai libër vërtet dallonte shumë nga të tjerat. Fjalët e mija janë të kota... Vërtet fjalët e mia s' mjaftojnë t' i përshkruaj cilësitë e tij. Por, sado pak dua ta shpreh kënaqësinë që mund ta dhuroj ai.

Aty fliste për çdo gjë, fliste për Krijuesin e kësaj gjithësie. Kur kisha në duar atë, nuk kisha frikë nga asgjë, sepse ai është mburoja e vetme dhe e vërtet. Po, vetëm ai është dhurata më e mirë për ne. Andaj o ju njerëz zgjohuni nga ai gjumë që ju ka kapluar

dhe nga ato ëndrra të pakuptimta! Kapeni në duart tuaj Atë libër dhe kuptojeni të vërtetën e kësaj bote! Mos lejoni që disa ligje, që ka krijuar njeriu, të sundojnë mbi ju! Pranojeni dhuratën më të bukur të All-llahut që na është dhuruar neve!

Hatixhe Ramadani 11/3

Thuaj: Nëse e doni Allahun atëherë ejani pas meje që Allahu t'ju dojë, t'ju falë mëkatet tua se Allahu falë dhe mëshiron shumë".

DASHURIA NDAJ PEJGAMBERIT SALALLAHU ALEJHI VE SELEM

Me të vërtetë dashuria ndaj Pejgamberit salallahu alejhi ve selem është nga imani. Prandaj çdo njeri duhet ta ketë këtë dashuri në zemrën e tij.

Pejgamberi alejhi selam nuk është i varur nga dashuria jonë ndaj tij. A e duam ne, apo jo, kjo nuk e ndryshon pozitën e tij, as nuk ja shton dhe as nuk ja pakëson atë pasi ai është i dashuri i All-llahut, Zotit të botëve. E jo vetëm kjo, por kush e ndjek rrugën e Pejgamberit alejhi selam, All-llahu do ta dojë atë dhe do t'ia falë gjynahet atij. Për këtë All-llahu subhenehu ve teala ka thënë në Kur'anin Famë lartë:

"Pra, ata të cilët e besojnë atë, e nderojnë dhe e ndihmojnë, veprojnë me dritën që iu zbrit me të". (El-A'raf; 157)

Gjithashtu në suren Ali Imran ajeti 31 Allahu i Madhëruar thotë: *"Thuaj: Nëse e doni Allahun atëherë ejani pas meje që Allahu t'ju dojë, t'ju falë mëkatet tua se Allahu falë dhe mëshiron shumë".*

Nëse ke dashuri ndaj të dërguarit të Allahut

atëherë me këtë do të jesh i lumtur në dynja dhe në Ahiret.

Gjithashtu All-llahu i Madhërishëm ka bërë shkaqe që të shijohet ëmbëlsia e imanit. Dhe njëra prej shkaqeve është dashuria ndaj Pejgamberit salallahu alejhi ve selem më shumë se ndaj krijesave tjera.

I Dërguari alejhi selem ka thënë në një hadith: *"Te ai i cili gjenden tri gjëra, ai do ta shijojë ëmbëlsinë e imanit: All-llahu dhe i dërguari i Tij të jenë më të dashur për të se gjithçka tjetër, ta dojë njeriun për hir të All-llahut e jo për interesa të tjera dhe ta urrejë kthimin në kufër pasi që All-llahu i Madhërishëm e ka udhëzuar".*

Gjithashtu me domethënien ëmbëlsi e imanit, dijetarët, All-llahu i mëshiroftë, kanë thënë: ëmbëlsi e imanit është të kënaqesh me respektin ndaj All-llahut dhe të dërguarit të Tij, durimi nga vështirësitë në fe dhe dhënia prioritet këtyre gjërave të dynjasë.

Ne duhet të marrim mësim nga sahabët, Allahu

qoftë i kënaqur me ta. Dashurinë e thellë që ata e ndjenin për të Dërguarin alejhi selem, një dashuri që i kontrollonte emocionet e tyre; një dashuri që nuk krahasohet me dashurinë që personi e ndjen për djalin, babanë, nënën ose bashkëshorten e tij; një dashuri që arriti vendet më të thella të zemrave të tyre. Ata bënë çmos që ta pasojnë çdo veprim dhe iu binden çdo urdhri të tij. Ata ishin të gatshëm t'i përdorin trupat e tyre si mburojë për ta mbrojtur atë, dhe kishin vullnet që ta mbronin mesazhin me të cilin ishte dërguar dhe gjithashtu ta mbronin nderin e tij. Ata preferonin lumturinë e tij para lumturisë së tyre, ata dëshironin rehatinë e tij para vetës së tyre.

Gjithashtu dashuria ndaj Pejgamberit alejhi selal ka edhe shenjat e saja, ne do t'i përmendim vetëm disa prej tyre:

1. Lakmia për ta parë të dërguarin e All-llahut dhe lakmia për ta shoqëruar atë si dhe humbja e këtyre dy lakmive të jetë më e madhe te besimtari, se sa humbja e ndonjë gjëje në dynja.

2. Përgatitje e plotë në flijimin e vetës dhe të pasurisë për Pejgamberin alejhi selam.

3. Zbatimi i urdhrave të tij dhe largimi nga ndalesat e tij.

4. Ndiqja e sunetit të tij dhe mbrojtja e sheri-atit me të cilin ka ardhur ai.

Kush i plotëson këto kushte le ta falënderoj All-llahun Fuqiplotë për dashurinë që ka ndaj Resulullahut dhe ta lus Allahun që t'ia shtojë atë dashuri. Ndërsa kush e humb këtë dashuri krejtësisht, apo pjesërisht, le ta llogaris vetën para se të llogaritet në ditën kur nuk bënë dobi as pasuria, as fëmijët, përveç atij që vjen te All-llahu që vjen me zemër të pastër. All-llahu na mundësoftë të takohemi me të Dërguarin në xhenet!

Mergim Shala 12/2

Literatura e konsultuar: *Dashurija ndaj Pejgamberit dhe shenjat e reja nga Fadël Ilahi, Muhamedi alejhi selem sikur ta shihnit: Aid El Karni.*

FLAS ME TY JA RESULALLAH

Të gjendur para shumë situatave të disfavorshme është vetëm mendimi për ty që na bënë të jemi të mbrojtur.

Jemi të sulmuar nga të gjitha anët, por a ka mburojë më të besueshme se fjalët e tua.

Ndjehe mi të dobët, jo për shkak të fuqisë së tyre, mirëpo mungesa jote na bënë të jemi të pafuqishëm.

Jemi të rrethuar nga shumë ofendime, që për qëllim kanë zbehjen e imazhit tënd shembullorë.

Jemi krenarë që kemi mundësi të mbrojmë me dinjitetin, sepse ty të zgjodhi All-llahu nga i Cili vijne vetëm të mira, të zgjodhi, të nderoi e të bëri të jesh i nderuar ashtu qysh nuk pati fatin askush tjetër që njohu toka.

Fëmijëria jote nuk ishte sikurse e të tjerëve.

Ishe i privuar nga dashuria prindërore, mirëpo ty tu dha ajo dashuri të cilën nuk e ndjeu askush tjetër.

Që të edukohesh nuk i kishe ata që i dërguari Jusuf a.s. i pa në ëndërr si diell e si hënë, mirëpo ishte All-llahu prej të Cilit vjen edukata që mori përsipër përkujdesin për ty.

Sa herë që flitet për personalitetin tënd, gjithmonë dikush mundohet të bëhet mjegull e zezë e të mos lejojë, që rrezet e diellit të depërtojnë e të shfaqin realitetin e dritës,

Por është e kotë, ngase një erë e lehtë do ta largonte atë mjegull dhe do ta shfaqte atë moral, që si shëmbëlltëri do të jetë sa të ekzistojë bota.

Kur flitet për ty gjithçka hesht, heshtin edhe peshqit nëpër dete, madje edhe milingonat nën dhe, për shkak të respektit që e gëzojnë për ty, apo për faktin se mërzia për ty ka depërtuar në çdo hapësirë tokësore dhe qiellore. Thënë realisht dua të bërtas me zë e të nxjerrë jashtë mërzinë që kam brenda vetës, por si të bërtas kur fuqia ime është shumë e dobët e akoma më e dobët kur e krahasoj me fuqinë e emrit tënd.

Ishe ti ai që e ke kryer amanetin edhe pa neve, po çfarë do të bënim ne, po t'mos ishe ti, do të ishim të zhytur nëpër errësira, e cila do t'na shpinte në shkatërrim.

E ëmbël është vuajtja që shkaktohet nga mungesa juaj, por a thua vallë çfarë do të ishte kënaqësia e të qenurit pran jush JA RESULALLAH.

Kujtim Polloviqi 13/1

Omer ibn Abdul Azizi ishte si rrallëkush njeri me sjellje të mirë, dituri të pasur, shpirt të pastërt, i ndjeshëm dhe pendohej shpesh. (Edh-Dhehebiu)

Omer ibn Abdul Azizi lindi në Hulvan të Egjiptit, ku babai i tij Abdul Aziz ibn Mervani ishte mëkëmbës. Ishte biri i dy prindërve të ndershëm, u rrit dhe u edukua në një rreth me një shkallë të lartë të edukatës. Që në fëmijëri e mësoi Kur'anin përmendësh ku më pastaj i ati e dërgoi në qytetin e Medines për të mësuar shkencat tjera të asaj kohe. Omeri qëndroi në Medine derisa u bë sundimtar xhaxhai i tij Abdyl Maliku, i cili kërkoi nga ai që të vinte në Damask, ku e martoi me të bijen, Fatimen. Omeri qëndroi në Damask deri kur në krye të shtetit erdhi Velid ibn Abdul Meliku, ku e emëroi mëkëmbës të Medines, duke e mbajtur këtë post për shtatë vjet deri kur edhe e mori postin e Halifes së muslimanëve. Me të marrë postin e halifes ai u betua para kuvendit dhe tha: Pasha Allahun, këtë gjë nuk e kam kërkuar kurrë.

Omer ibn Abdul Azizi ishte një njeri i ditur, bujar, politikan, largpamës dhe mbi të gjitha ishte njeri shumë i devotshëm sa që kalin që i takonte halifes ai urdhëroi të shitej dhe të hollat të derdheshin në arkën e shtetit islam. Gjithashtu, ai kishte kërkuar nga bashkëshortja e tij që arin të cilin e posedonte ta jepte sadaka. Ishte njeri human dhe i dashur nga të tjerët sa që edhe shiinjëve ua përfitoi zemrat duke ndërprerë mallkimin që i bëhej Aliut r.a. në hytbet e xhumasë duke zëvendësuar me një ajet Kuranor, kështu që gjatë sundimit të tij mbretëroi një qetësi e plotë.

Tregon njëri prej poetëve më të njohur të shkretëtirës, Dukejn ibn Seid Darimiu:

- Në një këngë prej këngëve të mija e lavdërova Omer ibn Abdulazizin gjatë kohës kur ende ishte mëkëmbës në Medine e ai si shpërblim për këtë më dha pesëmbëdhjet deve prej më të mirave të cilat as nuk doja t'i mendoja në rrugët e shkretëtirës e as ti shisja, e më pas vendosa të kthehem në vendlinjen time, por para se të nisesha shkova të përshënde-

tem me Omer ibn Abdulazizin i cili më tha:

- O Dukejn, kam një dëshirë të madhe. Prandaj nëse dëgjon se kam marrë ndonjë post më të lartë se ky eja dhe më vizito prap se prej meje të pret shpërblim i madh dhe mirësi, e unë ia ktheva:

- Dua dëshmitar për këtë. Omeri tha:

- Për këtë që të premtova kam dëshmitar All-llahun xh.sh. Dukejini tha:

- Dua dëshmitar prej krijesave të

Tij. Pranë tyre ishin dy persona të cilët pranuan të ishin dëshmitarë, pastaj i thash:

- Kam dëshmitarë edhe prej njerëzve të tu dhe u nisa për në vendlindje.

Kaloi një kohë kur një ditë në Jemame dëgjova për vdekjen e sunduesit të muslimanëve dhe pyeta se kush e mori tash këtë post, më thanë: Omer ibn Abdulazizi, e unë me të marr këtë lajm u përgatita dhe u nisa për në Siri. Rugës për në Damask takova Xheririn, poet i njohur i asaj kohe, i cili më tha mos shko në Damask se halifja u shpërndan njerëzve të varfër, të ngratëve, dhe nevojtarëve!

Kur arrita në Damask takova halifen të rrethuar nga fëmijët jetim, gratë e veja dhe pleq. E pash se është e pamundur të afrohem dhe me zë të lartë thash:

- O Omer, bamirës, bujar. O Omer që ndan duart plotë, unë jam Dukejini prej Katani, kërkoj borxhin tim nga vëllai im bujar. Një shërbëtor i tij më shikoi, u mendua, pastaj i tha Omerit:

- O prijës i muslimanëve unë jam dëshmitar se ti këtij njeriu i ke premtuar diçka.

- E di, u përgjigj ai dhe u kthye nga unë e më tha:

- O Dukejn eja këtu, a të kujtohet çfarë të pata thënë në Medinë se në jetë asnjëherë nuk kam arritur asgjë e që shpirti të mos anonte në diçka më të larë se ajo?!

- Më kujtohet iu përgjigja.

- A po e sheh se në këtë botë arrita pozitë dhe pushtet, por shpirti im anon në diçka tjetër për në botën tjetër, kënaqësinë e All-llahut xh.sh. dhe Xhenetin, edhe pse udhëheqësit e shfrytëzojnë pushtetin për të arritur qëllimet e kësaj bote. Unë do të mundohem që nëpërmjet këtij posti të arrijë qëllimin tim dhe famë në botën tjetër. Pastaj më tha:

- Pasha All-llahun! O Dukejn, që kur e kam marr këtë post, asnjëherë nuk e kam dëmtuar asnjë mysliman, qoftë edhe për një derhem ose dinar e që nuk ia kam dhënë në qoftë se ishte e tij. Pasha All-llahun, nuk kam më tepër se një mijë derhem, prandaj merri gjysmën, e gjysmën tjetër ma lër mua.

Ashtu edhe u bë. I mora të hollat që mi dha dhe pasha All-llahun, asnjëherë nuk kam parë ndonjë gjë më me bereqet se ato.

Nga kjo ngjarje e pamë personalitetin e Omer ibn Abdulazizit, ku me të drejtë historianët halifatin e tij e krahasojnë me atë të Ebu Bekrit dhe me atë të Omerit, duke thënë se këta ishin halifët e drejtë. Këtë gjë e dokumentojnë edhe sjelljet e abasitëve, të cilët zhdukën të gjitha varrezat e kalifëve emevij me përjashtim të varrit të Omer ibn Abdulazizit.

Malik ibn Dinari thotë: "Kur Omer ibn Abdul Azizi, All-llahu e mëshiroftë, mori hilafetin, barinjtë e deleve, që rrinin nëpër maje të maleve, thonin: Kush është ky prijës i mirë, që është shfaqur tek njerëzit?"

Si e kuptuat këtë i pyetën. Kur njerëzve u vjen një halif i mirë, ujqit dhe luanët ndalen dhe nuk na ngacmojnë në punën tonë.

Omer ibn Abdulazizi e adhuronte All-llahun xh.sh. me shumë seriozitet dhe praktikonte synetin e Pejgamberit a.s. me një kujdes të madh, ai lexonte aq mirë Kur'anin e posaçërisht në namaz sa që Enes ibn Maliku ka thënë: Nuk jam falur pas asnjë imami që i ka përngja më shumë Pejgamberit a.s se ky djalosh.

Mugira ibn Hakan thotë: Një herë Fatimja, bashkëshortja e Omer ibn Abdul Azizit me tha: O Mugira, mund të ketë disa njerëz që kanë namaz më shumë dhe agjërim se Omeri, por nuk kam parë askënd që ti kishte frikë All-llahut si Omeri?! Kur falte jacinë, ai ulej tek vendi ku ishte falur, ngrinte duart dhe qante derisa i mbylleshin sytë, më pas zgjohej dhe ashtu fillonte të qante derisa i mbylleshin sytë.

Burhan Dugolli 13/1

MREKULLI KUR'ANORE

Begatia më e madhe që All-llahu dha për ne myslimanët, është Kur'ani famëlart. Libri i vetëm në të cilin nuk mund të ndryshohet as edhe një shkronjë e vetme. Të gjithë pejgamberët a.s patën mrekulli që ta vërtetojnë, se me të vërtetë ata janë mëkëmbës të All-llahut në tokë. Ndërsa pejgamberi ynë i fundit Muhamedi a.s kishte një mrekulli të veçant, mrekullia e tij ishte Kur'ani.

I tërë Kur'ani është mrekulli (mu'xhize) mirëpo, ne po i përmendim vetëm disa prej Tij e që janë të shumta:

Në Kur'anin famëlart, fjala "dynja" (jeta e kësaj bote) përmendet 115 herë, po aq sa edhe fjala "ahiret" (jeta e amshueshme).

Po ashtu edhe fjalët "xhennet" dhe "xhehennem" që të dyja përmenden në mënyrë të barabartë nga 88 herë.

Një vit ka 365 ditë, All-llahu xh.sh në Kur'an fjalën "ditë" (njëjës) e përdori 365 herë, po ashtu edhe fjala "muaj" në Kur'an përmendet 12 herë, gjithashtu edhe fjala "ditët" (shumës) përmendet 30 herë, po aq ditë sa ka një muaj.

Fjala "orë" në Kur'an përmendet as më pak e as më shumë se 24 herë, po aq orë sa ka një ditë.

Fjala "burrë" (njëjës) në Kur'an nuk e gëzon privilegjin të përmendet më shumë se fjala "grua" (njëjës), pra që të dyja përmenden nga 24 herë.

Ndër mrekullitë numërore të Kur'anit më interesante është edhe ajo që ka të bëjë me namazin. Frazja "faleni namazin" në Kur'an përmendet 17 herë, po aq sa është numri i rekateve që ka obligim një mysliman gjatë një dite.

Pastaj në suren "Nuh" përmendet se Nuhu a.s ka bërë thirrje në islam 950 vite, nëse ne vendosim ti numërojmë të gjitha shkronjat e kësaj sureje do të na dalin 950 shkronja.

Mrekulli tjetër është edhe ajo se në suren Ali-Imran ajeti 59 thuhet: "Shembulli i Isaut është sikur shembulli i Ademit që e krijoi prej baltës e i tha bëhu, e ai u bë". Nëse shikojmë prej fillimit të Kur'anit deri tek ajeti i lart cituar, Isau a.s dhe Ademi a.s janë të përmendur në mënyrë të barabartë, të dy nga 25 herë.

Poashtu edhe frika dhe dëshira në Kur'an përmenden të dyja nga 8 herë.

Të gjitha këto mrekulli të sipërpërmendura na tregojnë qartë për vlerën e lartë të Kur'anit. Ne si myslimanë nuk na mbetet tjetër veçse në çdo hap të jetës sonë të punojmë me të, sepse Kur'ani është bazë dhe argument i qartë. Pra le t'i përmbahemi atij në mënyrë që të kemi një jetë të shëndoshë, të suksesshme dhe më të bukur me ligjet dhe dispozitat e drejta të islamit.

Flamur Hoxha 13/1

këshilla të arta për thirrësin

Falendërimet dhe lavdërimet i takojnë vetëm Allahut nga i Cili kërkojmë udhëzim dhe falje. Kërkojmë mbrojtjen e Allahut nga cytjet e shejtanit si dhe falje për veprat tona të këqija.

Dijetarët kanë cekur një numër të madh këshillash e që ne do t'i cekim vetëm 6 prej tyre.

1. T'i kujtojmë njeriut arsyen e krijimit:

Allahu xh.sh. në Kur'an thotë: "Nuk i krijova xhinet dhe njerëzit për asgjë tjetër vetëm që të më adhurojnë." (Edh-Dharijat; 56).

Allahu xh.sh. çdo pejgamber e ka urdhëruar që së pari të thërras në njëhsimin e Allahut të Lartëmadhëruar. për këtë Allahu Fuqiplotë në Kur'an i thotë Pejgamberit a.s.: "Thuaju atyre që i thërret se Unë jam një njeri si ju, mirëpo mua më është shpall (për dallim prej juve) të ju tregoj se Ai që duhet të adhurohet është Një." (Kehf, 110)

Nga ajeti i lartpërmendur dijetarët kanë thënë, se çdo adhurim duhet të jetë vetëm për Allahun xh.sh. dhe për askënd tjetër.

Pejgamberët e Allahut xh.sh. së pari e kanë forcuar besimin e popullit të tyre dhe pikërisht për këtë çdo sprovë e kanë përballuar, sepse Allahu xh.sh. për ata njerëz që e kanë besimin e fortë ka thënë: "E jep frytin në çdo kohë dhe në çdo vend" (Ibrahim, 24-25)

Po ashtu Allahu i Madhëruar i ka thënë Pejgamberit a.s.: "Thuaj umetit tënd (Mësoj ata) që të thonë: "Namazi im, kurhani im, po ashtu jeta dhe vdekja ime janë vetëm për Allahun, me këtë jam urdhëruar dhe për këtë jam i pari i besimtarëve." (El-En'am; 162-163).

Për çështjen e akides kemi edhe rastin kur dy fiset në kohën e Pejgamberit s.a.v.s. u bashkuan pas derdhjes së shumë gjakrave, e për këtë Allahu xh.sh. ka thënë: "Sikur të bahet krejt dujnaja dhe çka ka në të për t'i bashkuar ato zemra nuk do të mundeshin." (Al-Imran, 103), por çka i bëri të bashkoheshin ishte besimi i fortë, të cilën Pejgamberi a.s. ia mbolli fort në zemrat e tyre e për këtë gjë edhe u bashkuan.

Çdo njeri që dëshiron t'a thërret në Islam, pra

duhet që t'ia mësojë së pari besimin edhe t'ia ngulësh thellë në zemër sikur kishin vepruar edhe pejgamberët tanë a.s.

2. Singeriteti:

Thirrësi duhet të jetë i paisur me këtë cilësi, të jetë i singertë, në daven që e bënë mos ta bëjë për përfitime të kësaj dunjaje, por vetëm për hir të Allahut të Lartësuar, ngase Ai në Kur'an na ka treguar ku thotë: Thuaj: "Unë nuk kërkoj nga ju kurrfarë shpërblimi, por vetëm ai që donë, le të shkojë rrugës që shpie te Zoti i tij". (Furkan 57).

Pra Allahu i Lartësuar na tregon qart në këtë ajet se si duhet vepruar një thirrës. Në ajetin tjetër Allahu e qartëson edhe më mirë ku thotë:

Thuaj: "Çfarëdo shpërblimi që kam kërkuar prej jush, ajo qoftë për ju. Shpërblimi im është vetëm te Zoti, e Ai është dëshmitar për çdo gjë" (Sebe, 47).

Në këtë ajet Allahu i Madhërishtëm tregon për thirrësin, se më mirë për të është të mos kërkojë përfitime të kësaj dunjaje, sepse ai që shpërblen është Allahu Mëshirëmadh.

3. Synimi i caktuar:

Thirrësi duhet gjithsesi të ketë objektivin e tij të qartë dhe mirë të përcaktuar, i cili është përhapja e fesë së Allahut xh.sh., përmisimi i të tjerëve, zhdukja, apo pakësimi i së keqës sa të ketë mundësi.

Allahu na tregon se edhe Pejgamberët e Tij thirrnin në këto gjëra, Allahu në Kur'an ka thënë për Shuajbin (Alejhi selam):

"...Unë dëshiroj vetëm të përmirësojë atë çka mundem. E, suksesi im varet vetëm nga Zoti. Tek Ai mbështetem dhe Atij i drejtohem." (Hud, 88)

Edhe pejgamberët e Allahut xh.sh. kanë dashur ta largojnë përhapjen e të keqës në tokë me ndihmën e Allahut Fuqiplotë, por këtë e kanë arritur vetëm me sabër.

4. Shpresimi në Allahun:

Detyrë e thirrësit është që të mos dëshprohet nëse të tjerët nuk e dëgjojnë, apo edhe e përqeshin, por duhet të ketë shpresën në Allahun, sepse edhe

pejgamberët e Tij kanë pasur vështërsi të mëdha sikurse edhe i dërguari i fundit - Muhammedi a.s.,¹³ vite kishte thirrur në fjalën *La ilahe ilallah* edhe pse nuk e dëgjonin edhe kishte prej atyre të cilët e përsekutonin, por ai kishte shpresën në Allahun.

Tregohet se Pejgamberin a.s. e kishin rrahur në Taif dhe Allahu i kishte dërguar melek te pejgamberi a.s. ku i kishte thënë:

*"O Muhammed Allahu e dëgjoj popullin se si u sill me ty. Unë jam Meleku i maleve, që më dërgoi Allahu tek ti e të më urdhërosh çka të duash, nëse dëshiron mund t'i bashkoj këto dy kodra dhe t'i mbys këtë popull mes tyre? Pejgamberi i qetë tha: "Jo përkundrazi shpresoj që nga ky vend do të vijmë pasardhës, të cilët do ta adhurojnë Allahun një, Zot të vetëm, e të mos i shoqërojnë atij asnjë send."*⁶

Ne kemi shembullin më të mirë në të Dërguarin e Allahut a.s. i cili nuk dëshiron të mbys askënd, me shpresë se dikush do ta adhurojë Allahun, nëse jo nga ata, nga pasardhësit e tyre. Pra gjë edhe e cila ndodhi pasi që nga aty doli Halid ibn Velid dhe Ikreme ibn ebi Xhehli e shumë sahab të tjerë. Pra shpresa në Allahun ishte e madhe dhe u realizua qëllimi, e padyshim udhëzimi është në dorë të Tij. Të shpresojmë në Allahun, se padyshim Allahu do të ndihmojë robërit e Tij.

5. Butësia:

Thirrësi duhet që patjetër të ligjëroj me butësi dhe ndoshta njëra prej kushtëve kryesore është butësia, ngase edhe i dërguari ynë s.a.v.s. ishte i butë dhe i buzëqeshur⁷ gjithmonë ndaj të tjerëve gjë me të cilën edhe kishte arritur sukses. Allahu i Lartëmadhëruar në Kur'an tregon për Pejgamberin s.a.v.s. se sikur të ishte i ashpër nuk do të kishte sukses, por mëshira e Allahut të Lartësuar i dha butësi e pati sukses. Ai në Kur'an thotë: *"Në saje të mëshirës së Zotit, u solle butësisht me ta (o Muhammed!) - e sikur të ishe i ashpër dhe i vrazhdë, ata do të largoheshin prej teje..."* (Ali-Imran 159)

Ky ajet na flet për Pejgamberin a.s., por Allahu xh.sh. i kishte urdhëruar të gjithë pejgamberët të ishin të butë. Musain a.s. me Harunin a.s. kur i urdhëroi të shkojnë te Faraoni, Allahu i Lartëmadhëruar i urdhëroi me butësi. Allahu na rrëfen për ta në Kur'an ku thotë:

"Flitni atij fjalë të buta se ndoshta kujtohet a frikësohet." (Taha, 44)

Allahu xh.sh. e urdhëroi me butësi Musain a.s., por kjo vlenë edhe për ne sot. Nëse dëshirojmë të kemi sukses, atëherë duhet të jemi të butë dhe modest.

6. Të kuptuarit e çështjeve bashkëkohore:

Kuptimi i çështjeve bashkëkohore është një pikë mjaft e rëndësishme, sepse thirrësi për të pasur sukses duhet t'i dijë edhe çështjet bashkëkohore, sepse sikur të mos i dijë çështjet bashkëkohore si do të ballafaqohet me njerëz?!

Disa nga njerëzit i dëgjojmë duke thënë se, thirrësi nuk ka nevojë të merrë me këto gjëra, sepse këto janë vetëm humbje kohe dhe nuk i duhen asgjë një thirrësi, por ne atij i tregojmë dhe i thojmë se thirrësi ka nevojë të madhe për këto çështje, sikurse ka thënë edhe Aid El-Karni:

*E mësova sherrin jo për hir të tij, po për ta shkatërruar, sepse kush nuk e njeh sherrin ka mundësi të bjerë në të."*⁸

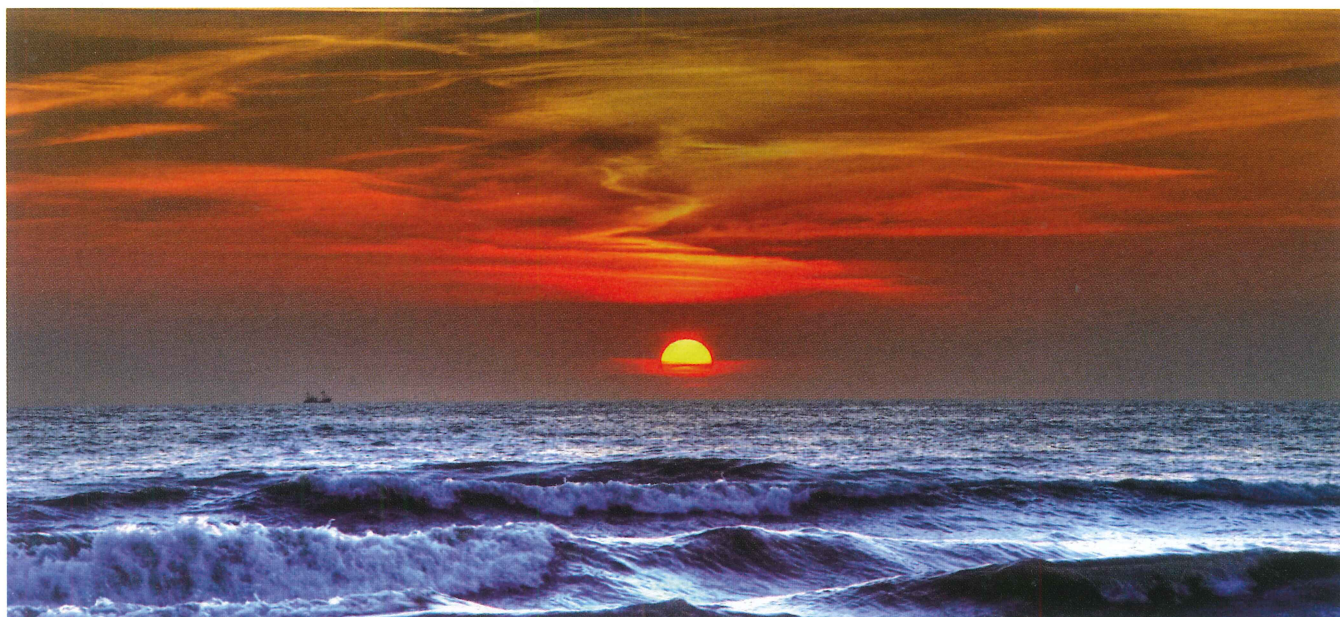
Ndërsa Omeri r.a. ka thënë:

*Bazat e Islamit shkatërrohen një nga një nga njerëzit që kanë lindur në Islam, duke mos e njohur injorancën."*⁹

Nga këto fjalë të arta kuptojmë qartë se duhet të mësojmë edhe për injorancën e për të keqen, sepse njeriu nga mosdija bie në to, ndërsa kur i njeh ruhet prej tyre.

Dhe krejt në fund lus Allahun të jetë i kënaqur me ne, të na i bëj fjalët dhe punët tona të qëlluara dhe të na bashkojë në xhenet me Pejgamberin a.s.

Sejfullah Pantina 12/1

Dëmet e pirjes së duhanit

Pirja e duhanit është e rrezikshme dhe e dëmshme duke shkaktuar dëme të mëdha në organizëm dhe vdekjen e mëhershme. Por, ekziston një numër i konsiderueshëm i duhanpirësve, të cilët këtë të vërtetë nuk e pranojnë dhe nuk e ndërpresin pirjen e tij. Kjo ndodhë për arsye psikologjike ndaj duhanit, si dhe për shkak të refleksit të formuar të duhanpirësit.

Nëse një duhanpirës konsumon 20 cigare në ditë, ai kryen 400 lëvizje dore, andaj lënia e duhanit nuk është e lehtë për të, ngase i mungojnë 400 bartje të një sendi në gojë. Shkenca bashkëkohore pirjen e duhanit e konsideron sëmundje e cila përfshinë shumë simptome negative në kronicitetin e saj.

Pirja e duhanit nuk është vetëm shprehi e thjeshtë, por paraqet një kompleks të tërë shprehish dhe situata shoqërore të duhanpirësit në jetën e përditshme. Duhanpirësit kanë këto shprehi:

- Ato që kanë të bëjnë me arsye vetjake.
- Ato që kanë të bëjnë me nevoja shoqërore dhe arsye të tjera.

Arsyet për pirjen e duhanit janë:

- për shkak të nervozizmit,
- për shkak të relaksimit,
- për shkak të vetmisë,
- për shkak të dietës,
- për fitimin e vetëbesimit,
- për rritjen e kënaqësisë etj.

Disa këshilla për lënien e duhanit;

- Largoni nga shtëpia gjithçka që ju asocion tek duhani,
- Mos leni kuti të duhanit për rreth,
- Largoni gjithçka që ka të bëjë me duhanin,
- Përpikuni ta lëni duhanin kur e dini se nuk jeni të ekspozuar ndaj stresit të madh,
- Zgjidhni një javë kur jeni në pushime dhe kur mund të jeni në atmosferë të qetë.
- Gjithashtu, nëse duhani është mjet relaksimi në periudha stresuese, përpikuni të gjeni mënyra tjera në luftë kundër stresit, relaksohuni në shëtitje,

dush, apo teknika të frymëmarrjes.

Disa statistika rreth dëmeve të shkaktuara nga pirja e duhanit:

-Sot në botë mendohet se çdo vit 3.5-4 milion njerëz vdesin prej sëmundjeve që shkakton pirja e duhanit.

-Çdo ditë mendohet se 10.000 njerëz vdesin prej duhanit.

-Së shpejti pritet që duhani ta zë vendin e parë të vdekshmërisë duke ia kaluar edhe vdekjeve nga aksidentet, vrasjet, SIDA dhe tuberkulozi.

-Në listën e sëmundjeve vendin e parë e zë kanceri i mushkërive.

DËMET E PIRJES SË DUHANIT:

Shkakton kancer të mushkërisë dhe provokon azmën.

Kanceri i buzëve, fytit dhe gurmazit.

Shkakton kancerin e pankreasit.

Era e keqe e gojës, sëmundje e dhëmbëve dhe mishrave të tyre.

Dëmtimi i shijes së gjuhës dhe nuhatjes.

Shkatërron qelizat e trurit, mungesë të kujtesës, vështirësi në mësim.

Dëmtton sytë duke shkaktuar perde të syve.

Dëmtton lëkurën duke e rrudhur atë.

Shkakton infeksione të ndryshme të rrugët e frymëmarrjes.

Shpejton forcimin e damarëve duke shkaktuar tension të lartë.

Shkakton bllokim të damarëve të trurit dhe zemrës duke ndikuar keq mbi këto organe.

Pengon ereksionin tek meshkujt.

Shkakton gastrit, ulçer, apo reflu në traktin tretës. Vonon shërimin e plagëve të ndryshme.

Shkakton sëmundjes BURGER (bllokon damarët e këmbëve dhe nëse cigarja nuk lihet e qon të sëmurin deri tek prerja e këmbës).

Shpejton osteoporozën.

Dëmtton thonjtë.

Lavdim Tërshani 13/1

Burimi: bisedoj.albaniaforum.net672...

ZBULIMI I PSIKOLOGUT VANDAR HOVEN MBI FJALËN

ALLAH

E vërteta dhe realiteti

Psikologu Holandez Vander Hoven në përpjekjet e tij studimore në fushën e psikologjisë, ka informuar publikun rreth zbulimit të tij të fundit mbi efektin e të lexuarit të Kur'anit si dhe përsëritjen e fjalës ALL-LLAH. Ai ka pohuar se ky zbulim nuk është vetëm për pacientin në veçanti, mirëpo për të gjithë njerëzit në përgjithësi.

Profesori holandez Vander, ka konfirmuar se zbulimi i tij është i bazuar në studime dhe hulumtime të shumta, njëherit është zbatuar edhe në shumë pacientë, prej një periudhe tre vjetore.

Disa nga pacientët e tij nuk qenë fare myslimanë, disa të tjerë nuk flitnin gjuhën arabe dhe megjithatë ishin të kërkuar që ta shqiptonin qartazi fjalën All-llah, në mënyrë që ta gjenin shërimin. Të arriturat ishin mahnitëse, e në veçanti mbi ata që vuanin nga brengosja, hidhërimi dhe presioni.

E përditshmja saudite "El-Vatan", ka bërë të njohur raportin e psikologut holandez, në të cilin thuhet: "Ata, të cilët kanë mundësi ta lexojnë shkrimin arab si dhe ata, të cilët lexojnë Kur'anin rregullisht, janë të mbrojtur nga sëmundjet psikike, të tillët janë myslimanët".

Psikologu, shpjegoi se çdo shkronjë në fjalën All-llah ka ndikim pozitiv në shërimin e sëmundjeve mendore. Në studimin e tij, ai pohoi se çdo

shkronjë posedon karakteristikat e veta, p.sh.:

Shkronja e parë e fjalës All-llah, është: (A). Kjo shkronjë është e lëshuar nga sistemi frymëmarrës dhe në të njëjtën kohë bënë kontrollimin e frymëmarrjes.

Ai shtoi se shqiptimi i bashkëtingëllores (L), ashtu sikurse në gjuhën arabe, zbutë sistemin e frymëmarrjes për disa momente dhe atë kur gjuha ndeshet me pjesën e sipërme të nofullës me një ndalje në mes, dhe këtë ndalje fillon ta përsërisë vazhdimisht.

Ndërsa, sa i përket shqiptimit të shkronjës së fundit, pra shkronja (H), ku përmes së cilës shkaktohet një kontakt në mes të mushkërive dhe zemrës dhe ky kontakt, apo takim kontrollon dhe verifikon te rrahurat e zemrës.

Ajo që më së shumti na tërheq vëmendjen është se, ky psikolog nuk i takon besimit islam, mirëpo është i dhënë shumë pas shkencave islame si dhe është duke bërë hulumtime në fshehtësitë e Kur'anit.

Allahu i Madhërishëm thotë: "Ne do t'u bëjmë atyre të mundshme që të shohin argumentet Tona në horizonte dhe në veten e tyre deri që t'u bëhet e qartë se ai (Kur'ani) është i vërtetë. A nuk mjafton që Zoti yt është dëshmitar për çdo gjë?" (Fussilet, 53)

Burimi: www.zëriislam.com

Behxhet Kodraliu 13/1

MOMENTE TË PAHARRUARA

I dashur ditar

E shkela tepihun e gjelbërt. Ëndrra ime u bë realitet. Përhëndeta Pejgamberin a.s. me selam dhe kur e përfundova pata një ndjenjë që se kam pasur kurrë. Mu duk sikur e dëgjova zërin e Pejgamberit a.s. kur ma ktheu selamin. I gjithë trupi mu rrëqeth. Ndjenjë që nuk përshkruhet. Sa afër e kishim njeriun më të dashur tek Allahu. Zemra më gufonte nga emocionet. Ishte vetëm një mur që na ndante. Hymë në kopshtin e Xhenetit. Fala namazin më emocionues që kisha falur ndonjëherë. U luta, u luta me zemër dhe shpirt. Gjithë ajo zhurmë e ajo tollovi, për mua sikur u ndal koha, sikur mbetëm vetëm, unë dhe sexhdeja.

20.10.2012

I dashur ditar

E fala namazin me 100.000 sevape. Jam në harem në katin e dytë, ku e falëm sabahun. Jemi lodhur shumë. Mirëpo, kënaqësia shpirtërore është shumë më e madhe se lodhja. Tavafin e Umres e bëmë afër Qabesë. Arrita ta prekja me dorën time Shtëpinë më të shenjtë në Tokë. Është e kotë ta përshkruaj. Emocionet e mëdha që pata nuk arrij t'i përshkruaj dot.

25.10.2012

Tani jemi nën çadrat e Arafatit. Bënë shumë vapë. Jemi tubuar të gjithë në një vend. Disa flenë e disa luten. Inshallah Allahu na e pranon Haxhin. Kjo vapë e madhe s'na bënë përshtypje dhe aq, kur mendojmë dhe shpresojmë, se kjo ditë do të na largoj nga zjarri i Xhehennemit, inshallah!

26.10.2012

Mirëmëngjesi dhe urime Bajramin! Mbrëmë qëndruam në Muzdelife. Të gjithë të shtrirë në tokën e Allahut, duke vështuar yjet dhe thurnim lutjet tona që buronin nga zemra. Tani po nisemi për në Mina.

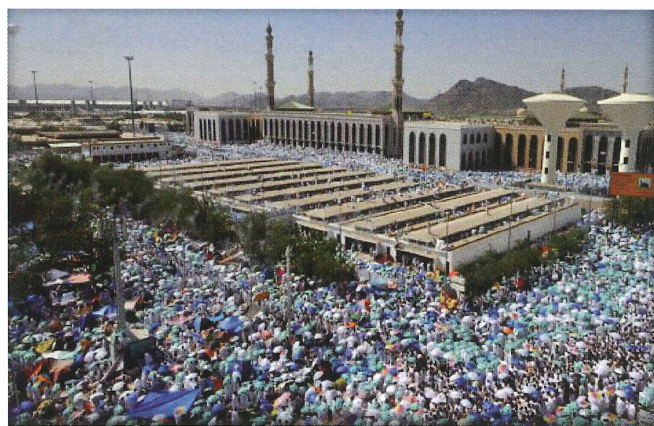
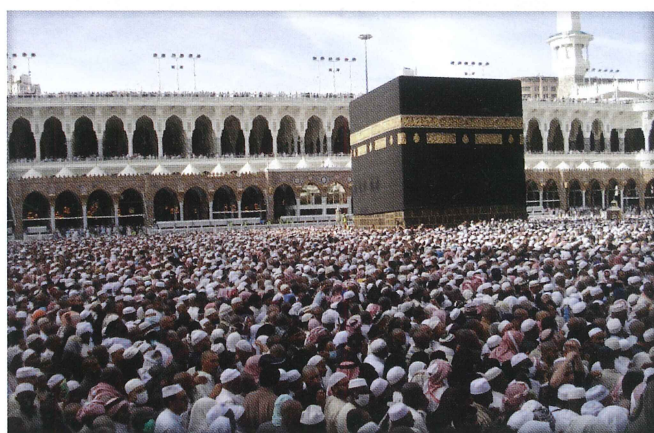
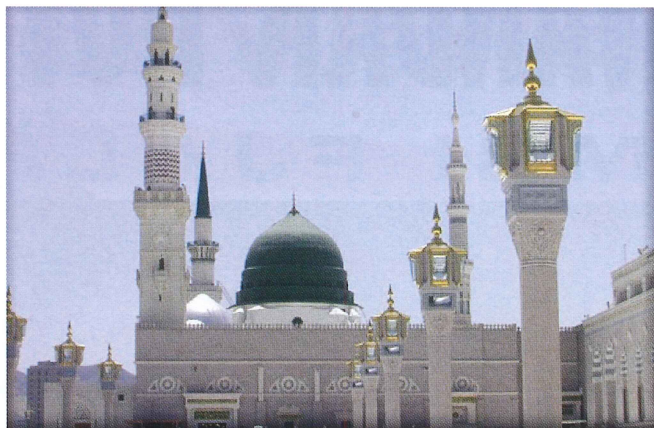
I hodhëm gurët. I hodha me forcën më të madhe që e kisha, sepse godisja të mallkuarin. Më në fund erdhi edhe dita ime.

01.11.2012

S'më besohet që erdhi kjo ditë. Jam përballë teje Qabe, për të fundit herë. Emocionet më janë përzier. Ndjej gëzim që e përfundova Haxhin, por ndjej edhe mërzi që po largohem. Çdo hap që bëra në tavafin Lamtumirës, largohesha nga ti. Të vështrova gjatë gjithë kohës që të mbetesh gjithmonë në mendjen time. Të ktheva shpinën se detyrohem të ec ashtu, por zemrën time po e lë këtu.

Nuk të them dot lamtumirë. Nuk mund të them atë që nuk e ndjej.

Sara Dërmaku 13/2

SI RREZE DIELLI JE

Në dhomën time të errët jehonte një zë i ëmbël, një buzëqeshje, e cila ngrohte shpirtin tim të vockël. Isha e vogël, por e kuptoja që ti je shkaku pse unë mbijetoj. Ti ishe gjithmonë afër meje. Ti ndaje lotin tim me ato shakatë e tua të mrekullueshme. Prehri yt ishte shtrati dhe pushimorja më e mirë për mua. Ishe këshilltarja ime ngado që shkoja. Më mësove fjalët më të bukura. Më mësove se të gabuarit është punë e keqe, ku ndonjëherë si çdo fëmijë edhe unë gaboja. Por, fjala e cila ishte ngulitur në zemrën tënde, ishte 'të fala'. Çdo nënë fëmijën e saj e falë, ngase nuk mund të jetë e fuqishme ta humbë diamantin e saj, më të shtrenjtin në jetë.

Je dritë e rrugëve tona që asnjëherë nuk pushon. Të mirat e tua të pafundme janë. Vërtet isha aq e vogël dhe pambajtur, që pas çdo hapi të parë mund t'rrëzohesha, po t' mos kapesha për dorën tënde të artë. Më mësove se si duhet të qëndroja përballë çdo gjëje, që të jem e fuqishme, ngase jeta s'mund të jetë e përkryer. Vërtet m'i realizojë ëndrrat më të bukura. Më bëre sikur zogu që fluturon nëpër qiellin e kaltër i lirë edhe unë të eci i lirë nëpër gjelbërimin e kësaj bote. Më bëre të këndoj bukur si pëllumbi mbi degët e pemës. Realizova ëndrrën që unë të rritem dhe të bëhem e madhe. U rrita, por e kuptova që jeta e saj po pakësohet, por zemra e saj asnjëherë s'dorëzohet. Urtësia, mençuria e saj më bënë të jem kjo që jam sot. Andaj krenohem me ty o Nënë! Fjalë shumë e ëmbël. Por, duhet ta pranojmë që çdo gjëje i vie fundi, por dashuria ndaj nënës s'do të përfundoj kurrë.

Hatixhe Ramadani 11/3

ASNJËHERË S'DO TË HARROJ

Po të marr një buzëqeshje nga ti, s'do më duhen rrezet e dellit. Një lot nga syri yt, do të peshoj më shumë se të gjitha pikat e ujit në këtë botë.

Një fjalë e ëmbël nga goja jote, më ëmbëlson këtë jetë të hidhur. Nga një këshillë e juaj, harroj të kërkoj këshilla nga njerëzit tjerë. Mos prezenca jote në jetën time më fut në një acarë të ftohtë, nga i cili, as lotët nuk arrijnë të më pikojnë poshtë faqeve.

Prezenca jote në zemrën time më mbush gjallëri, lumturi dhe më bënë të jetojë e lumtur në këtë botë. Të ngre duart lartë e ta lusë Zotin të të jep shëndet, udhëzim, qetësi e lumturi.

Je qenia më e bukur që mbanë kjo tokë. Ishe ti ajo që më more në duar atëherë kur qaja pa ndalë. Unë dua të jem ajo që do të dua çdo ditë e më shumë. Je ajo që më qëndron pranë në kohën më të vështirë të jetës sime. Do të mundohem të jem pranë teje në çdo kohë.

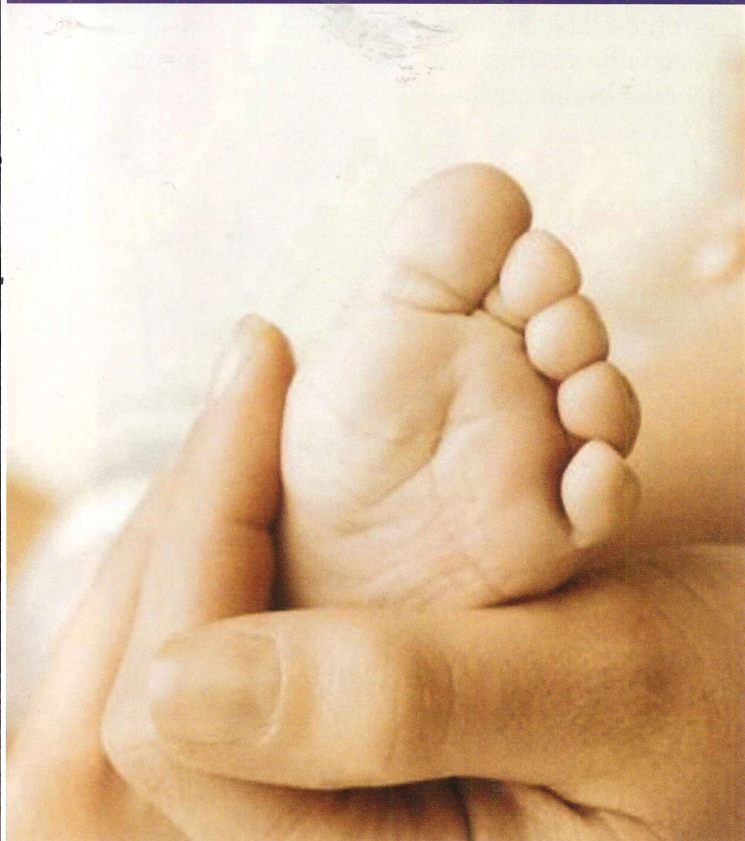
Je ti që gëzon zemrën time me këshillat tua. Do ta freskoj zemrën tënde me suksesin tim. Vazhdon të jesh e fortë e të më forcosh në këtë jetë plotë gjemba. Gjembat e saj, je ti ajo që i shndërron në petale të bukura. Nuk të jam bërë asnjëherë monotone. As në netët e gjata që qaja pa ndalë, as në kohën kur rrëzohesha e dëmtoja shumë gjëra.

A nuk je ti ajo që e meriton respektin më të madh ?!

Shumë gabime kam bërë deri më tani, por që të gjitha u falën, u tretën së bashku me kohën. Unë nuk e di tutje se çfarë do të më pret rrugëtimin tim?!

Por, një gjë unë të premttoj: të flas për ty me Krijuesin tim asnjëherë s'do të harroj.

Anita Gërguri 11/3

Buzëqeshja fut gëzim brenda pragut të derës. Ajo është formula e miqësisë.

Buzëqeshja është pushim për të lodhurit, dritë për shpirtngushtin, diell për të mërziutit e terapi për të sëmurit. Është e pamundshme të blihet, apo të lypet, të huazohet, apo të vidhet, sepse buron direkt nga zemra. Nëse dëshiron të buzëqesh jeta, buzëqesh ti i pari jetës!

Askush nuk është aq i pasur, saqë të mos i nevojitet një buzëqeshje, dhe askush nuk është aq i varfër, saqë buzëqeshja të mos mund ta pasuronte. Ajo i pasuron ata që e pranojnë, por nuk i varfëron ata që e japin. Është e shkurtër sikur rrufeja, por mbetet në kujtesë përgjithmonë.

Buzëqeshja është një shprehje shumë e fuqishme, është mënyra për të zgjedhur shumë probleme.

Buzëqesh gjithnjë edhe pse buzëqeshja jote ndonjëherë është e trishtuar, sepse më e trishtuar se një buzëqeshje është trishtimi që nuk buzëqesh kurrë.

Lejo që buzëqeshja jote ta ndryshoj botën, por mos lejo që bota ta ndryshoj buzëqeshjen tënde! Buzëqeshja asgjë nuk kushton, por ka domethënie të madhe. Koha e vështirë mund të lehtësohet me buzëqeshjen e personit që ka besim në vete.

Ndonjëherë buzëqeshja është më e dashur, se sa një ndihmë e ofruar.

Njeriu i buzëqeshur gjithmonë dhe çdo kund është i dashur.

Ji i buzëqeshur dhe i lumtur, do të duan njerëzit, ji i butë dhe modest në fjalë do të respektojnë përherë.

Sara Halili 12/3

Nëna

thesari më i çmuar
në tokë dhe qiell

Nëna është një përkëdhelje e dëshirueshme, një shikim i ëmbël, një buzëqeshje e ngrohtë, një lule e njomë, që lind me këngën e pranverës, një yll që shkëlqen në qiell, një diell që ngroh tokën, një thesar i çmuar që rrinë fshehur në një ishull.

Dora që fshin lotët dhe drejton jetën kah horizontet e arta. Sytë që të mbushin dashuri sa herë që i sheh, ata që bëhen të lumtur sa herë që i përshëndet. Zemra që ndjen në largësi. Emri që për herë të parë thash në jetë, është fjala Nënë.

Nëna do të jetë me ty kur ti qesh, do të shoqërojë edhe atëherë kur ti qanë. Atëherë, mos ngurro t'i thuash të dua, mbase një ditë mund të jetë vonë.

Nëse je i shqetësuar në sytë e saj do të gjesh prehje, nëse je i lodhur në vijat e ballit të saj do të gjesh kurajë, je i dëshpëruar, në flokët e zbardhura do të ngushëllohesh, nëse s'të flihet, ke pasur një ditë të keqe, e di ku mund të gjesh ngrohtësi?! Në zemrën e saj.

Ajo dhe vetëm ajo di, se si mund të kaloj çdo pengesë brenda meje.

Flamur Hoxha 13/1

Intervistë me kryeimamin e Kosovës Sabri ef. Bajgora

NJË PREJ SFIDAVE MË TË MËDHA PËR BASHKËSINË ISLAME ËSHTË FUTJA APO INKORPORIMI I LËNDËS “EDUKATA FETARE” NË SISTEMIN E ARSIMIT PUBLIK TË KOSOVËS

Drita e Kur'anit: Fillimisht ju përshëndes me përshëndetjen islame Es-selamu Alejkum. Ju falënderojmë sinqerisht që pranuat ftesën.

Drita e Kur'anit: *Duam të dimë më shumë nga ju për vitet e kaluara në medrese dhe shkaktarët që ju shtynë të bëheshit pjesë e kësaj shkolle?*

Sabri Bajgora: Vitet e 70-ta, ishin vitet kur komunizmi ishte pothuajse në apogjeun më të lartë të tij, si në Kosovë, ashtu edhe në hapësirat e ish-Jugosllavisë. Raportet e shtetit ndaj fesë, ishin shumë të ftohta, meqë sipas doktrinės komuniste-ateiste, feja konsiderohej si opium për popujt. Përderisa në shtetin Amë-Shqipërinë, në fund të viteve të 60-ta, feja ishte ndaluar zyrtarisht, dhe Shqipëria ishte shpallur shteti i parë ateist në botë, as këndej kufirit, situata nuk dukej më premtuese. Megjithatë, edhe nga ajo hapësirë shumë e vogël manovruese, hoxhallarët tanë, ditën të edukonin masën duke ua shpjeguar fenë me aq sa kishin mundësi. Asokohe, Medreseja “Alauddin” ishte dritarja e vetme nëpërmjet së cilës për Islamin mësohej në gjuhën shqipe.

I brumosur me ndjenja islame, nga familja ime, unë edhe gjatë mësimeve në shkollën fillore, vazhdoja të vijoja mësim-besimin në Xhaminë “Hatuni-je” në Prishtinë, tek Muderrisi Sulejman ef. Mustafa, i njohur në popull si Mulla Sylë Rimanishta. Këto ishin vitet kur unë përfundimisht kisha vendosur që shkollimin e mesëm ta vazhdoja pikërisht në Medresenë “Alauddin”. Në muajt e fundit të përfundimit të klasës së tetë, të vitit 1979, isha shpallur nxënës i mirë në ish-Jugosllavi, duke marrë edhe shpërblime e mirënjohje nga Ministria e Arsimit, dhe kur arsimtarëve të mi, ua pata shfaqur dëshirën time që të vazhdoja shkollimin në Medrese, e mbaj mend se kundër kësaj ideje ishin aktivizuar të gjithë mekanizmat partiakë të asaj kohe për të më penguar në këtë synim. Isha ftuar disa herë nga Or-

ganizata e Rinisë komuniste, të cilët për orë të tëra më bënë presion duke u përpjekur të më bindnin që të hiqja dorë nga regjistrimi në Medrese, por falënderimi i qoftë Allahut, unë nuk u zmbrapsa dhe arrita të regjistrohem në këtë shkollë, ndonëse pa dokumentacionin e nevojshëm. E them pa kurrfarë dokumentacioni, sepse strukturat shkollore i kishin fshehur dëftesat e mia dhe nuk m'i jepnin dot. Drejtori i atëhershëm i medresesë, Muderris Sherif ef. Ahmeti, me shumë ngrohtësi më afroi dhe më pyeti nëse ishte dëshira ime të vija në Medrese. Kur unë ia pohova këtë, atëherë më nuk kishte pengesë që të më ndalte të isha pjesë e kësaj vatre arsimore. Pas disa muajsh edhe dokumentacioni u gjet dhe unë isha i qetë që të vazhdoja mësimet drejt shtigjeve të dritës dhe udhëzimit hyjnor.

Drita e Kur'anit: *Sigurisht se ne si nxënës jemi të interesuar të dimë diçka më shumë rreth studimeve tuaja?*

Sabri Bajgora: Pas përfundimit të Medresesë në vitin 1984, si nxënës i gjeneratës së fundit të ciklit 5 vjeçar, me një grup prej afro 30 nxënësish nga tri paralelet që kishin diplomuar atë vit, ia mësymë Universitetit më të vjetër e më prestigjioz në botë, Al-Az'harit, në Kajro, vendit të dijes dhe të Ulemave. U regjistrova në Fakultetin e Bazave të Fesë (Usulid-Din), ndërkohë që në vitin e tretë, përzgjedha degën e Tefsirit si specializim të ngushtë.

Vitet e qëndrimit në Kajro, ishin pa dyshim vitet më të frytshme të jetës sime, edhe nga aspekti i pjekurisë intelektuale. Kisha fatin të bashkëjetoja me kolosët më të mëdhenj të shkencave islame, e shpeshherë edhe t'i takoja për së afërmi si Shejh Sha'raviun, Muhamed Gazaliun, Dr. Abdusabur Shahinin, Dr. Muhamed Sejid Tantavin, Shejh Xhadil Hakun, Dr. Ali Xhum'a, kritikun letrar Ahmed Behxhetin, pastaj recituesin më të famshëm të Kur'anit Abdul Basitin etj.

Universiteti i Az'harit më mbolli në zemër

dashurinë ndaj shkencës, përkushtimin ndaj saj, por mbi të gjitha modestinë, sepse nuk mund të arrish asgjë në jetë, nëse nuk të përcjell përlësia dhe modestia. Mendjemadhësia është tipar i shejtanit, dhe njerëzit me tipare të tilla janë të dështuar në jetë, herët a vonë.

Drita e Kur'anit: A mund të dimë më shumë për natyrën-formatin e punës suaj si kryeimam i Bashkësisë Islame të Kosovës?

Sabri Bajgora: Në kuadër të punës së Kryesisë së Bashkësisë Islame të Kosovës, veprojnë disa shërbime, dikastere, apo drejtori, të cilat janë përgjegjëse për organizimin e jetës fetare, në shumë segmente. Ndër këto shërbime spikat Shërbimi fetaro-arsimor, i cili drejtohet nga unë si Kryeimam. Unë jam përgjegjës për tërë aktivitetin e jetës fetare në territorin e Kosovës, duke përfshirë këtu edhe segmentin e arsimit fetar në Medrese dhe FSI. Po ashtu nën kompetencat e zyrës sime veprojnë edhe dy departamente, ai i të Rinjve dhe Departamenti i Gruas, të cilët i koordinojnë aktivitetet e tyre me Këshillat e BIK-ut nëpërmjet nesh.

Natyrisht, përcjellim edhe rrjedhat e mësim-besimit nëpër xhamitë e Kosovës, si dhe punën e imamëve, ndërtimin dhe meremetimin e xhamive etj. Me një fjalë, pa e ekgjeruar, është një Shërbim, që ka në barrë pothuajse tërë aktivitetin fetar në Kosovë,

duke bashkëpunuar ngushtë me të gjitha Dikasteret tjera në kuadër të Kryesisë, qoftë atë Juridik, atë të Veprimtarisë botuese, të Diasporës dhe atë financiar, sepse punët tona zakonisht janë të ndërlidhura në këto relacione.

Drita e Kur'anit: Janë aktuale debatet në lidhje me futjen e lëndës së mësim-besimit nëpër shkollat tona. Çfarë mund të na thoni më konkretisht në lidhje me këtë?

Sabri Bajgora: Pa dyshim që një prej sfidave më të mëdha për Bashkësinë Islame është futja apo inkorporimi i lëndës "edukata fetare" në sistemin e arsimit publik të Kosovës, përfshirë nivelin fillor dhe atë të mesëm. Ne për 12 vite me radhë, vazhdimisht i kemi drejtuar kërkesat tona legjitime drejt Institucioneve relevante, për lejimin e kësaj lënde nëpër shkolla, duke marrë si shembull shumë vende fqinje dhe të Evropës, të cilat këtë çështje e kanë rregulluar që moti, por fatkeqësisht ende nuk kemi ndonjë sinjal pozitiv rreth saj.

Kemi mbajtur edhe debate të shumta publike, kemi organizuar Konferenca me karakter ndërkom-bëtar me ekspertë të brendshëm e të jashtëm të fushave të ndryshme, por deri më tani, ende nuk kemi diçka konkrete në këtë drejtim nga Ministria e Arsimit. Kemi përgatitur edhe plan-programet si dhe kemi të gatshme edhe tekstet dhe jemi në

gjendje që të njëjtat plan-programe t'i harmonizojmë plotësisht me ekspertët e Arsimit nga Ministria përkatëse. Megjithatë, shpresoj se ditë të mira po vijnë edhe në lidhje me këtë çështje aq të ndjeshme e të rëndësishme për ne, aq më parë kur edukata fetare do të ndihmonte në evitimin e shumë dukurive negative në shoqërinë tonë.

Drita e Kur'anit: *Dimë se ju jeni pjesë e një delegacioni shtetërorë për liritë fetare? Cili është roli juaj në këtë delegacion?*

Sabri Bajgora: Me vendimin e Kryeministrit të Republikës së Kosovës, është caktuar një Komision Këshillëdhënës për çështje të Lirive fetare me këtë përbërje: 1. Amir Ahmeti-deputet në Parlamentin e Kosovës, 2. Petrit Selmi-zv/ministër i Punëve të Jashtme, 3. Sabri Bajgora-Kryeimam i Kosovës dhe 4. Habit Hajredini, Drejtor i Zyrës për qeverisje të mirë pranë Zyrës së Kryeministrit.

Ne të katër, kemi për obligim që të bëjmë vizita studimore dhe faktmbledhëse në të gjitha shtetet e Evropës dhe në SHBA, për të hulumtuar praktikën më të avancuar të mbrojtjes së lirive dhe të drejtave fetare në BE dhe në Organizatat multilaterale, që merren me çështjet e ndërlidhura si Këshilli i Evropës. Komisioni i Venedikut etj. Deri më sot kemi zhvilluar dy vizita hulumtuese në Gjermani dhe në Austri, ku për së afërmi jemi njoftuar nga Ministritë përkatëse se si janë të rregulluara liritë fetare, në veçanti lënda e "Edukatës fetare" dhe çështja e mbajtjes së shamisë nga vajzat myslimane në këto shtete. Atë çka kemi parë gjatë këtyre dy vizitave është një stad shumë i lartë i këtyre lirive, praktikë të cilave, Kosova do të duhej t'i përqafonte pa hezitim.

Unë shpresoj se pas përfundimit të punës hulumtuese, ky Komision do t'i bëjë rekomandimet e duhura Qeverisë së Kosovës, e cila pastaj do t'i implementojë këto standarde edhe në Kosovë. Natyrisht, se këtij vendimi qeveritar, do t'i paraprijnë edhe diskutimet dhe debatet me shoqërinë civile dhe me të gjitha bashkësitë fetare në vend.. Jam më se i bindur, se së shpejti edhe në Kosovë, "Edukata fetare" do të jetë pjesë e planit mësimor, ndërkohë që edhe bartja e shamisë më nuk do të jetë problem për vajzat tona.

Drita e Kur'anit: *Cilat janë përvojat tua me të mira gjatë punës si kryeimam i BIK-ut?*

Sabri Bajgora: Gjatë punës sime 20 vjeçare si Kryeimam i Kosovës, kam përjetuar shumë gjëra, të cilat kanë lënë gjurmë të pashlyeshme në kujtesën time. Pa dyshim që vitet e 90-ta ishin vitet më të rënda për popullatën tonë, e sidomos edhe për Bashkësinë Islame të Kosovës. Vetëm gjatë luftës së fundit na janë rrënuar 218 xhamia, dhe kanë rënë shehid mbi 40 imamë, studentë dhe nxënës të Medresesë "Alauddin".

Vitet e luftës, ishin vitet më të rëndësishme të përvojës sime si Kryeimam, sepse ishim të shtrënguar që edhe në ato kohë të rënda, të mos e ndërprisnim aktivitetin fetar. Maltretimet e policisë serbe nuk kishin të ndalur, por ne në asnjë moment nuk e ndërpreme aktivitetin tonë. Këshilli Emergjent i BIK-ut, pjesë e të cilit isha edhe unë në cilësinë e sekretarit, ishte shumë aktiv dhe e furnizonte popullatën e shpërngulur me gjëra ushqimore, ndërkohë UÇK-në me mjete materiale të natyrave të ndryshme.

Ndërsa vitet e para të pasluftës ishin vitet më të frytshme, sepse për një kohë shumë të shkurtër 4-5

vite, pothuajse u rindërtuan 200 xhamitë e rrënuara, ndërsa u ngritën mbi 150 të reja nga themeli ankënd Kosovës. Sfidat e reja vazhdojnë, dhe ne, dita-ditës po përpiqemi të jemi në nivel të detyrës sonë me aktivitete të ndryshme fetare. Pastaj pjesëmarrja në evenimentet fetare kudo nëpër Kosovë, sidomos duatë e Hatmes në përfundim të mësim-besimit, janë ngjarje që të ravijëzohen në kujtesë dhe të bëjnë të ndjehesh shumë mirë.

Drita e Kur'anit: *Çfarë mundësisish kanë medresantët që të studiojnë jashtë vendit ?*

Sabri Bajgora: Bashkësia Islame e Kosovës, e ka parasysh edhe zhvillimin kadrovik në profile dhe lëmenj të ndryshëm. Gjithmonë jemi përpjekur dhe do të vazhdojmë në ngritjen dhe përgatitjen e kuadrove të reja, të cilat nesër do të marrin mbi supe përgjegjësinë për mbarëvajtjen e jetës fetare në Kosovë. Ne si BIK, kemi marrëveshje me shumë shtete, përkatësisht Universitete për shkollimin e kuadrove tona, duke filluar nga Turqia, Egjipti, Jordania, Malajzia, Brunei, Arabia Saudite, Austria, Shqipëria etj. Madje, kemi arritur që nëpërmjet Bankës Islame për zhvillim, t'u ndajmë bursa studimore mbi 60 studentëve të Universitetit të Prishtinës, të cilët kryesisht janë të fakultetit të Mjekësisë, të Arkitekturës etj.

Shkollimi i këtyre kuadrove, më së miri do të ishte që të bëhej nëpërmjet Bashkësisë Islame, meqë pas kthimit nga studimet, ata studentë do të kenë edhe përparësi punësimi. Madje jam i bindur, se me implementimin e "Edukatës fetare" në sistemin shkollor të Kosovës, shumë prej kuadrove që janë në pritje për punësim, do të jenë pikërisht ata që do ta marrin barrën e edukimit të brezit të ri në Kosovë në lëmin e njohurive fetare. Pa dyshim, e ardhmja është shumë e ndritshme para medresantëve.

Drita e Kur'anit: *Meqë jemi në 100 vjetorin e shtetit shqiptar, cili ishte sipas jush roli i hoxhollarëve në formimin e shtetit shqiptar?*

Sabri Bajgora: Kontributi i hoxhallarëve në formimin e shtetit shqiptar ishte krrucial, për vetë faktin se ata përbënin elitën intelektuale të kombit tonë në atë kohë. Ata ishin pjesëmarrës aktiv në të gjitha këto procese shtetformuese. Hoxhallarët të motivuar shpirtërisht nga mësimet kuranore dhe porosinë e Muhamedit a.s. ishin të parët që dhanë kontributin e tyre për liri dhe pavarësi. Po ashtu, një kontribut të madh kanë dhënë edhe institucio-

net fetare islame si: xhamitë, mektebet, medresetë e teqetë, të cilat ishin çerdhe e përpjekjeve për mbijetesë dhe pavarësi të shqiptarëve. Pavarësia e shqiptarëve dhe mbijetesja e tyre ndër shekuj është kontribut dhe rezultat i një vetëdije kombëtare e fetare kolektive që ka mbizotëruar tek shqiptarët, është rezultat i tolerancës, i harmonisë e mirëkuptimit, virtyte këto me të cilat dallohet e veçohet ky popull.

Ndonëse nga regjimi komunist, është bërë përpjekje që kontributi i Haxhi Vehbi Dibrës dhe shokëve të tij të zbehet, megjithatë, historia nuk do ta harrojë kurrë kontributin dhe mundin e tyre dhënë për pavarësinë dhe konsolidimin e shtetit shqiptar.

Nuk duhet harruar faktin se hoxhallarët dhe Ulemaja e Kosovës, kanë luajtur një rol të madh aktiv edhe në shtetndërtimin e Kosovës. Pikërisht Medreseja "Alauddin" ka qenë vatra prej nga ka buaruar gjithë ai frymëzim i atdhedashurisë. Aty janë mbajtur tubimet kryesore të shtetndërtimit të Kosovës, i cili u kurorëzua me shpalljen e pavarësisë më 17 shkurt 2008.

Drita e Kur'anit: *Dhe në fund cilat janë porositë tuaja për lexuesit e revistës sonë ?*

Sabri Bajgora: Meqë ende jeni të ri, tash mbase edhe nuk ia dini vlerën aq sa duhet këtij Institucioni arsimor siç është Medreseja, por jini të bindur se, që me përfundimin e shkollimit dhe ndarjes nga bankat e saj, kur juve do t'ju hapen shtigjet dhe horizontet e diturisë, do të ndjeni nostalgji dhe mall të përherëshëm për këtë Institucion. Vitet e kaluara në të do t'i rikujtoni si ditët më të mira të jetës suaj, andaj, mësoni dhe përpiquni që këtë frymë ta mbani shpirtërisht në zemrat tuaja, dhe kudo që të shkoni, mos e harroni Medresenë, por përpiquni ta ngritni lart emrin dhe famën e saj, sepse Medreseja "Alauddin" ishte, është dhe do të mbetet përherë fanar i pashuar i diturisë.

Drita e Kur'anit: *Ju falënderojmë që ndatë kohën tuaj me ne dhe me lexuesit e revistës tonë "Drita e Kur'anit". Duke ju përshëndetur me selam, ju dëshirojmë të gjitha të mirat.*

Intervistuan:
Mensur Kastrati & Burhan Dugolli 13/1

Besnikëria

Besnikëria është virtyt prej virtyteve pozitive të muslimanit, i cili jetën e tij e sistemon me sistemin islam, dhe nëpërmejt kësaj cilësie ai njihet te njerëzit si person me vlerë të madhe.

Islami kërkon prej ithtaërve të vet, që të kenë ndërgjigje të zgjuar me të cilën do të mbrojnë të drejtat ndaj All-llahut xh.sh. dhe do të ruajnë veprat nga motivet e skajshmërisë të veprimit dhe neglizhencës. Amaneti që ia ofroi Zoti xh.sh. tokës, qiejve dhe maleve, e mori mbi vete njeriu. Për këtë All-llahu xh.sh. në Kur'an thotë: "Ne e ofruam amanetin (obligimet) qiejve, tokës dhe malëve, e ata nuk deshën ta marrin përsipër atë dhe u friksuan prej tij, ndërsa njeriu atë e mori mbi vete, vërtet ai i bëri padrejtsi vetës, dhe ishte i pa dijjshëm."

Besnikëria në këndvështrimin e Ligjdhënësit, ka domethënie të gjerë. Ajo simbolizon shumë kup-time, kurse rezultati i gjithë kësaj është që njeriu të ndjehet se është përgjegjës për gjithë atë që i besohet, si dhe të jetë i vetëdijshëm plotësisht se ai do të përgjigjet për të para Zotit të vet. Pejgamberi a.s. në një hadith thotë: "Çdonjëri prej jush është bari dhe çdonjëri do të përgjigjet për kopenë e vetë, prijësi është bari dhe përgjegjës për kopenë e vetë, burri është bari në familjen e vetë dhe është përgjegjës për kopenë e vetë, po ashtu edhe gruaja në shtëpinë e burrit është bareshë dhe ajo është përgjegjëse për kopenë e saj, rob është bari në pasurinë e zotërit të vetë dhe ai është përgjegjës për kopenë e vetë."

Nga ky hadith kuptojmë se besnikëria njeriun e favorizon dhe e certifikon me zotësi në raport me ndonjë përgjegjësi që i lihet atij, duke ditur se ai është besnik.

Besnikëria njerëzit i asocion drejt një vlere që muslimani e fiton tek të tjerët dhe shpeshherë shërben për promovimin e vlerave njerzore, familjare, kombëtare e mbi të gjitha fetare.

Besnikëria është obligimi për kultivimin e së cilës muslimanët kërkojnë ndihmë prej All-llahut xh.sh. për ruajtjen e saj, sa që kur është dikush në prag të udhëtimit, vëllai i vet thotë: "All-llahu ta mbrojtë fenë, besën dhe përfundimin e punëve tuaja"

Transmetohet prej Enesit se ka thënë: Një herë që na është drejtuar Pejgamberi a.s. dhe na ka thënë: "Nuk ka besim (të plotë) ai i cili nuk ka besë, dhe nuk ka fe, ai që nuk e mban premtimin."

1. Pejgamberi a.s., në rininë e tij para pejgamberisë, në mesin e popullit të vetë njihej me pseudonimin "emin" (besnik), ishte një njeri që nuk gënente kurrë.
2. Po ashtu, u panë shenjat e besnikërisë në Musain a.s. kur ua mundësoi dy vajzave të njeriut të devotshëm t'i japin ujë kopesë së tyre dhe i shoqëroi ato, i respektoi dhe ishte me to i ndershëm dhe fisnik.
3. All-llahu xh.sh. në një ajet Kur'anor potencon fjlët e Jusufit a.s. drejtuar ministrit kur i thotë: "Më cakto mua përgjegjës të depove të vendit, unë jam besnik i dijjshëm."

Besueshmëria kërkon që për funksione t'i zgjedhim njerëzit të cilët më së miri e kryejnë atë, e nëse zgjedhin njeri tjetër, për shkak të interesit, korrupsionit, apo afërsisë, atëherë me eliminimin e të aftit dhe zgjedhjen e të paafitt, kemi bërë tradhëti flagrante: Pejgamberi a.s. thotë: "Kush e cakton një njeri udhëheqës të një grupi, e në mesin e tyre ka njeri me të cilin është më i kënaqur All-llahu, ai e ka trdhëtuar All-llahun, Pejgamberin e Tij, dhe gjithë besimtarët".

Po ashtu, prej domethënies së besueshmërisë është edhe ruajtja e obligimeve ndaj tubimeve në të cilat je i pranishëm, andaj nuk lejohet zbulimi i sekreteve dhe lajmeve të tyre.

Besnikëria është virtyt grandioz, të cilin nuk mund ta mbajnë njerëzit e plogësht. All-llahu i madhërishtëm e ka ilustruar madhësitinë e saj me shembull dhe e tregoi se ajo rëndon tërë mbështetjen e egzistencës, që do të thotë se njeriu nuk duhet ta përbuzë atë apo të mos e kryej si duhet.

Padrejtësia dhe injoranca janë dy mangësi, të cilat iu paraqiten natyrës së parë, e njeriu u sprovua me luftimin e tyre, sepse nuk mund të ketë besim të sigurtë pa e pastruar atë prej padrejtësisë.

Për këtë All-llahu xh.sh. thotë: "Ata që besuan dhe besimin e tyre nuk e ngatërruan me besim të kotë, atyre u takon të jenë të sigurt".

Lusim All-llahun e Madhërishtëm, që të na i falë mëkatet tona, të na bëj prej besimtarëve me besim të plotë, dhe të na bëjë besnik ndaj Tij dhe çdo besimtari.

Shpëtim Berisha 13/1

MEDRESE.

100 VJETORIN

100 Vjet Pavarësi

Ngjiyrat kuq e zi kishin mbuluar të gjitha anët e medresesë. Ishte ditë që erdhi mes shumë vështirësive deri këtu. 100 vjet që patën përjetime të paharruara. Ishte ditë feste, por edhe për-mallimi. Gjithçka ishte përgatitur. Prisnim ardhjen e familjarëve të dëshmorëve që dikur ishin nxënës në këtë shtëpi të diturisë. Sikur ardhja e tyre këtu i afronte ata me bijtë e tyre shehid, i shpaloste kujtimet e tyre, kujtime që do mbesin gjithmonë gjallë. Në fytyrat e tyre vërehej malli dhe pikëllimi. Përjetonin çaste të vështira, por edhe krenari.

Jo vetëm që programi që ishte i veçantë, por edhe të ftuarit ishin të veçantë si: Rifat Jashari, përfaqësues të institucioneve, ambasadorja e Turqisë, përfaqësuesi i familjarëve të shehidëve etj.

Të gjithë në këmbë kënduam himnin e flamurit. Pastaj ajetet kur'anore që u lexuan, sikur u bënë ilaq për zemrat e pikëlluara.

Programi vazhdoi me fjalën përshëndetëse të drejtorit, i cili me krenari foli për nxënësit trima të medresesë. Ngjarjet e mëdha lidhen me njerëz të mëdhenj. Pa dyshim që shehid i bën Zoti ata që i do.

Myftiu Mr. Naim Tërnavë me këtë rast me pak i njoftoi të pranishmit për rolin e Medresesë, vatër e mirësive në kohët e vështira. Vend që kishte dyert e hapura gjithmonë për gjithë ata që ishin në shërbim të çlirimit të Kosovës. Vatër nga e cila dolën breza të shumtë, të cilët punuan dhe dhanë jetën për këtë tokë.

"Çdo pranverë ju do të freskoheni në hijet tona. Çdo pranverë ju do të çmalleni me bijtë tuaj, ja ku jemi mes li-vadhut mbuluar me lule, sepse ashti jonë kurrë nuk kalbet as shpirti ynë kurrë s' do të qetësohet".

"Në djepin shekullor, qau fëmiu i patrembur nga lotët, e i fortë për lajmin e ikjes.

Sepse ikja kishte kuptimin e kthimit".

IA FESTON E PAVARËSISË

"Flini te qetë!

*Kjo tokë ju lindi nga hiri i ëndrrave të lirisë,
që të këtë rreze dita,
që të këtë ujë burimi,
që të mbillen lulet e bardha në mendjen e njerëzimit!"*

tori i Medresesë, familjarëve të dëshmorëve këtë mirënjohje ua dhuroi së bashku me dhuratat simbolike. Me këtë dekoratë u dekoruan, familja Jashari, të cilën e pranoi Rifat Jashari si dhe myftiu Naim Tërnavë.

Gjërat e vlefshme i ruajmë gjithmonë në vende të veçanta, prandaj emrat e shëhidëve janë skalitur në ballë të shkollës. Këta emra janë dhe do të mbeten gjithmonë emblema e Medresesë. Shpa-

Ishin këto disa pjesë të shkëputura nga poezitë e nxënësve. Fjalë që bënë të lotonin sytë që kush e di sa herë kishin lotuar. Rihapën plagët që kurrë nuk u shëruan.

Ramadan Shkodra, Sadik Mehmeti dhe Agim Gashi kishin shkruar veprën: *"Imamët shëhidë-dëshmorë"*, vepër kjo e cila flet për shëhidët tanë që dhanë jetën për liri. S'ka dyshim se ato faqe janë të pakta për të përshkruar veprat e tyre.

Medreseja krenare për atë që kultivoi, vendosi që dekoratën e saj ta quaj *"Shëhidët Medresantë"*. Për të kujtuar gjithmonë këtë ditë historike, drej-

losjen e pllakës përkujtimore e bënë: Rifat Jashari dhe myftiu Naim Tërnavë.

Vërtetë, shëhidët nuk vdesin kurrë. Heroizmi i tyre do të tingëllojë zëshëm si porosi jetësore, se si duhet jetuar dhe si duhet vdekur. Ata na mësojnë se duhet të vdesim të gjallë në vend që të jetojmë të vdekur.

"E për ata që vdesin në rrugën e Allahut mos thoni: "Janë të vdekur". Jo, ata janë të gjallë, por ju nuk e kuptoni (gjallërinë e tyre)." (Kur'an: 2;154)

Sara Dërmaku & Ermira Mehani 13/2

EKSKURSIONI I MATURANTEVE NË TURQI

Një rrugëtim që e pritnim me padurim. Një vend të cilin ëndërronim ta vizitonim që prej kohësh. Një rrugëtim shumë i rëndësishëm për ne. Më datën 29.09.2012, ne maturantet e Medresesë "Alauddin" të Prishtinës dhe ato të Prizrenit mbërritëm në aeroportin e Stambollit. Në këtë udhëtim ishin edhe kujtedstarët e klasëve përkatëse dhe dy profesorë.

Në këtë ekskursion ishim mysafirë në konviktin e vajzave "Hayrie Cemayl". Mikpritja nga ana e tyre ishte shumë e përzemërt gjatë gjithë qëndrimit tonë atje. Filluam me vizitën në Stamboll, qytet ky që njihet për një histori të rrallë, si një vend kulturor dhe një qendër e rëndësishme islame. Atje patëm rastin të vizitojmë: xhamin "Ejup El-Ensari", pallatet e sulltanëve, xhamin "Sulltan Ahmet", xhamin "Sulltan Fatih" etj. Xhamitë na mahnitën me arkitekturën e mrekullueshme, me minaret e larta dhe kupolat e mëdha.

Ecnim në rrugët e Stambollit dhe sikur historia na shpalosej para nesh. Çdo pjesë e tij na kujtonte të kaluarën e art të këtij vendi, të një perandorie që sundoi me shekuj. Pastaj vizatuam vendin e quajtur "Fatih Belediyesi", dhe "Panoramën". Muret e kalasë gjysmë të rrënuara dhe Panorama me pikurat që përshkruanin luftën, sikur na kishin kthyer mbrapa në histori, në ditët kur po çlirohej Kostandinopoja.

Qyteti tjetër që vizituam ishte Bursa. Një qytet po ashtu historik. Gjatë vizitës së këtij qyteti mësuam shumëçka nga ciceroni, i cili na tregoi se Bursa dikur kryeqytet i Perandorisë Osmane ishte themeluar nga Brusja, nga i cili e kishte marr edhe vetë emrin Brusja, e që më pas ishte ndryshuar në Bursa. Ky qytet dikur ishte edhe qendër e mëndafshit.

"Ulu Cami" (Ullu Xhami), ishte një xhami tjetër

që na magjepsi me bukurinë e saj, me kupolat e shumta dhe me kaligrafitë që zbukuronin muret e saj. Kjo xhami kishte 20 kupola dhe 192 kaligrafi, të cilat përmbanin ajete, hadithe dhe thënie të ashabëve. Udhëtimi ynë vazhdoi në Yskydar, ku ne bëmë udhëtimin me anije në Ngushticën e Bosforit. Ura gjigande, deti me valët e tij, natyra pitoreske dhe qyteti historik, të jepnin një përjetim shumë mbresëlënës.

Në Yskydar vizituam edhe Universitetin "29 Mayıs", në të cilin studionin edhe studentë shqiptar. Aty na priti zëvendës rektori i këtij universiteti Prof. Dr. Mustafa Sinanoğlu, i cili na tregoi për punën e tyre dhe na ftoi që edhe ne të bëheshim pjesë e këtij universiteti përmes bursave që ata ofronin. Ky uni-

versitet kishte 25 vite që punonte dhe ku bëheshin hulumtime në shkencat islame dhe nga aty dilnin në dritë libra të shumtë.

Një tjetër përvojë interesante ishte edhe vizita e "Miniaturk", një park ku monumentet të ndryshme kulturore ishin ndërtuar në madhësi të vogla dhe të dukej sikur vizitoje tërë Turqinë.

Rrugëtimi ynë u përmbyll me një darkë të shtruar nga kryetari i Pendikut zotri Salih Kenan. I pranishëm ishte edhe drejtori i shkollës së vëllazëruar me shkollën tonë porf. Mithat. Këta ishin edhe ata që e mundësuan udhëtimin tonë. Ne lusim Allahun që t'i shpërblej dhe t'i dhuroj suksese të mëtejshme!

Rrugëtimi ynë mbaroi me 06.10.2012, rrugëtim ky që do mbetet gjithmonë në kujtimet tona.

Ermira Mehani 13/2

EKSKURSIONI I MATORANTËVE NË TURQI

Ishumë prituri më në fund erdhi. Kënaqësi, gëzim e mbi të gjitha fat. Fat të cilin nuk mund ta kenë edhe matorantë të shkollave tjera. Fjalën e kam për vizitën që i bëmë Turqisë.

Së pari falënderojmë Zotin që na zgjodhi ne të jemi nxënës të kësaj shkolle dhe që ta përjetojmë këtë rrugëtim të mrekullueshëm nëpër Turqi. Po ashtu e falënderojmë drejtorinë e shkollës prof. Bahri ef. Simnicën që u angazhua maksimalisht që ky ekskursion tarimë të jetë i përvjetshëm. Falënderojmë edhe profesorët (kujdestarët) tanë Muharrem Tërnavën dhe Xhevdet Rusinovcin për kujdesin që kishin për ne gjatë gjithë kohës sa ishim atje.

Kishim 3 vite në Medrese që ëndërronim të shkonim në Turqi, ëndërronim të vinte ajo kohë. Vërtet arriti sa qel e mbyll sytë! Sa plane të shumta kishim thurur për këtë ekskursion, pa harruar asnjëherë kujtimet e bukura që lamë pas..

U vendos data e nisjes, ndodhi diçka, "U ndal koha"! Gëzim i madh ndër nxënës. Vërtet koha nuk u ndal, por padurimi ynë na bënte të mendonim se vërtet koha nuk ecte. Na dukej se ishim shumë larg datës 06.10.2012, atëherë kur duhej të niseshim. Erdhi... Diçka e re për shumicën nga ne. Mbresëlënëse! Për shumicën nga ne ishte edhe udhëtimi i parë me aeroplan. Niseshim dikur rreth orës 11:00, ku udhëtimi kaloi me pa më të voglin problem.

Pas mbërritjes dhe vendosjes në konviktin e jashtëzakonshëm, të nesërmen do të fillonin edhe vizitat në shumë vende të bukura dhe me vlera historike.

Filluam vizitën me Miniaturë. Çfarë të shihje më parë? Dukej sikur shihnim përnjëherë tërë Turqinë! E kotë të quhej Miniaturë. Madhështore! Çdo gjë e ndërtuar ne mënyrën më perfekte. Të gjitha ato ndërtime me vlera të mëdha kulturore i jepnin madhështinë atij vendi. Aty kuptuam se çfarë na priste në vazhdim me vizitat tjera. Pas

kësaj vizituam xhamin e Ejub El Ensariut e kështu me radhë ditë pas dite, befasoheshim dhe kuptonim, se sa e vjetër dhe çfarë kulture ka Turqia.

Çdo ditë kishim vizita si në xhami, universitete, pallate sulltanësh, si dhe një vizitë që besoj se nuk do ta harrojmë kurrë, është edhe ajo e Muze Panoramës.

Vizitë që na la të habitur, pa fjalë e të mahnitur. Po ashtu një ditë të tërë e kishim për ta vizituar Bursë, ku patëm rastin të takonim shumë shqiptarë, si dhe patëm rast t'i zbraznim xhepat në shopping.

Patjetër duhet thënë se çdo ditë kishim edhe dreka e darka të shtruar për ne nga disa komuna të Stambollit, si ajo e Bayram Pashës, komunës Fatih, Bejkoz, dhe Pendikut.

Vizitat vazhdonin çdo ditë nga mëngjesi deri në mbrëmje e ne kënaqeshim, pasuronim sytë tanë me gjëra të bukura që do t'i kemi gjithmonë në mendje.

Pas shumë vizitave dhe kënaqësive të përjetuara, erdhi edhe dita e fundit ku patëm

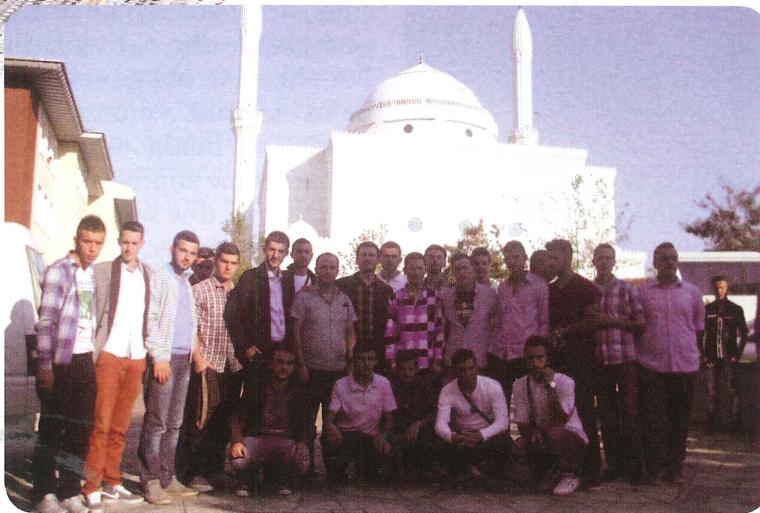
darkën përshëndetëse të shtruar nga kryetari i komunës së Pendikut z. Salih Kenan, ku i pranishëm ishte edhe prof. Mit'hat drejtori i shkollës "Imam Hatip" në konviktin e së cilës qëndruam dhe me të cilin shkolla jonë është e vëllazëruar.

Koha e nisjes për në Kosovë na gjeti me emocione të përziera, mërzhiteshim që po lenim Turqinë atë vend madhështorë dhe tjetri gëzim që po ktheheshim në Kosovë tonë të dashur që vërtet filloi të na mungonte.

Kjo do të mbetet një ndër javët më të mira që kemi kaluar gjatë 4 viteve në medrese, e gjithmonë do të mbetet si një kujtim i mirë e i paharruar.

Edhe një herë falënderojmë Allahun xh.sh që na mundësoi ta kryejmë këtë ekskursion pa probleme, po ashtu falënderojmë edhe mikpritësit tonë që vërtetë na bënë një pritje që meriton shumë respekt e falënderime, shkollën e vëllazëruar Kartal Imam Hatib Lisesi

Mervan Simnica 13/1

MEDRESANTËT VIZITOJNË SOS FSHATIN

na priti drejtoresha e SOS fshatit bashkë me stafin e saj dhe me fëmijët, të cilët jetojnë aty. Ata na pritën me shumë dëshirë edhe gëzim, por gëzimi më i madh ishte pa dyshim i fëmijëve, të cilët me pa durim na prisnin. Disa prej tyre na kënduan këngë dhe na recituan vjersha, të cilat i kishin mësuar aty. Po ashtu, bashkë me ne prezent ishin edhe mediat. Pasi përfunduam shpërndarjen e dhuratave edhe fjalën përshëndetëse të prof.Mr. Jakup ef. Çunakut, ata na ftuan që ta vizitojmë objektin, në të cilin jetojnë ata fëmijë dhe u njoftuam me kushtet që i kishin dhe aktivitetet më të cilat merreshin. Për shkak të obligimeve të cilat i kishte, drejtori Bahri ef.Simnica mungoi me rastin e vizitës së SOS fshatit. Me bindje të thellë mund të themi se medresantët me shumë sukses e përfunduan këtë mision të tyre, dhe sado pak arritën që t'i gëzonin ata fëmijë pa prindër.

Enis Arifaj 13/1

Tash e disa vite medresantët e kanë bërë traditë që me rastin e Bajramit të solidarizohen me fëmijët jetim, që edhe ata sado pak të gëzohen dhe ta shijojnë kënaqësinë e kësaj feste. Tradita e mirë vazhdoi dhe u praktikua edhe këtë vit. Ndryshe nga vitet e kaluara, këtë vit në vend që t'i ftojme jetimët tek ne në medrese, ne shkuam ti vizitojmë ata. Vendi, të cilin e vizituam ishte SOS fshati, i cili është një institucion në të cilin jetojnë fëmijë, të cilët janë të braktisur, ose prindërit e tyre e kanë humbur për kujdesin ndaj tyre. Kontributi i nxënësve tonë ishte shumë i madh dhe i kënaqshëm, sepse ata nuk u kursyen fare duke kontribuar në këtë aktivitet, të cilin vetë e organizojnë.

U blenë shumë dhurata për të gjithë fëmijët, të cilët jetojnë në SOS fshat. Të gjitha përgatitjet paraprahe u kryen me shumë sukses dhe atë falë organizimit edhe angazhimit të madh të nxënësve tanë. Po ashtu, vlen të përmendet edhe kontributi i drejtorisë së shkollës tonë, e cila dhuratave të cilat i kishin blerë nxënësit, ua bashka ngjiti edhe disa pako me mish për institucionin e SOS fshatit. Me datën 23.10.2012, ditë e martë, Kryesia e Shoqatës së Nxënësve të Medresesë së bashku me prof.Mr. Jakup ef. Çunakun, vizituan këtë institucion. Aty

MEDRESANTËT MAR- RIN PJESË NË SEMI- NARIN DY DITOR NË PRIZREN

Më 16 e 17 nëntor, në Prizren fondacioni "Konrad Adenauer Stiftung", organizoi një seminar me të rinjtë e komuniteteve fetare të Kosovës me temë: "Mardhëniet në mes komuniteteve fetare dhe shtetit, si dhe rëndësia e të rinjve në promovimin e mirëkuptimit të ndërsjellë dhe për bashkëveprim".

"Konrad Adenauer" është një fondacion politik i lidhur ngusht me vlerat e politikës demo-kristiane. Si bashkëthemelues i partisë politike CDU (Unioni Demo-Kristian), kancelari i parë i Republikës Federale të Gjermanisë, Konrad Adenauer (1876-1967) i ka bashkuar traditat kristiane sociaie konservative dhe liberale.

Për momentin, fondacioni ka rreth 80 zyre përfaqësuese në shtete të ndryshme të botës dhe udhëheq projekte më tepër se 100 shtete në mbarë botën.

Edhe ne si medresantë patëm fatin që të marrim pjesë në këtë seminar bashkë me të rinjtë e departamentit të Bshkësisë Islame të Republikës së Kosovës. Ky seminar u mbajt në gjimnazin "Loyola". Seminari filloj me diskutimin për ndërveprimin e bashkësive fetare dhe shtetit në kontekstin e pluralizmit fetar nga Fahrush Rexhepi përfaqësues i BIK-ut, Ilarion Lupuloviq nga kisha ortodokse serbe, Don Shan Zefi nga kisha katolike romake dhe Hasan Hoti nga Qendra kulturore Prizren.

Pastaj më vonë hyrje në pjesën praktike të seminarit ku kishte workshop: njohja me njëri-tjetrin, ushtrim i hapur, diskutim: kontributi i brezit të rinjve në thyerjen e stereotipeve fetare, puna në grupe lidhur me tema fetare dhe në fund vlersimi i ditës.

Të shtunën si pikë diskutimi ishte "Ndërtimi i mirëkuptimit ndërmjet mjeteve mediale" nga Jeta Abazi dhe Jasmina Mironski.

Seminari vazhdoi me një vizitë studimore e xhamisë "Bajrakli", kishës ortodokse "st. George", dhe kishës katolike, pastaj diskutim për çështje fetare me përfaqësues akademik ku nga fakulteti i studimeve islame me Mr. Driton Morina me temën "Fetë dhe toleranca".

Dhe në fund u bë ndarja e certifikatave nga fondacioni Konrad Adenauer Stiftung për pjesëmarrësit.

Me të vërtetë pjesëmarrja në këtë seminar ishte një ndjenjë e mirë dhe fitim i përvojave të reja.

Behxhet Kodraliu & Driton Fejzullahu 13/1,
Besa Kqiku & Imrane Sylejmani 13/2

PËRFAQËSUESIT E ME- DRESESË NË KNP DHE KNK

Medresantët gjatë këtij gjysëmvetori, përveq aktiviteteve që i zhvilluan brenda medresesë, ata po ashtu morën pjesë edhe në aktivitete jashtë medresesë.

Vlen të përmendet se ata janë pjesë e KNP - se (Këshilli i nxënësve të Prishtinës) dhe KNK - së (Këshilli i nxënësve të Kosovës). Nxënësit që e përfaqësojnë medresenë në KNP janë Enis Arifaj, Driton Fejzullahu, dhe Vesel Sylejmani i cili njëkohësisht është edhe nënkryetar i KNS.

Me iniciativën e medresantëve është shkruar një peticion drejtuar MASHT nga KNP në lidhje me mos lejin e bartjes së shamive në shkollat publike, dhe kjo vetëvetiu flet për interesimin e nxënësve për zgjidhjen e problemeve të ndryshme.

Në kuvendin zgjedhor të KNK ku u zgjodh këshilli drejtues i KNK, njëri nga 3 përfaqësuesit prej shkollave të Prishtinës u zgjodh përfaqësuesi i medresesë Enis Arifaj. Ky përfaqësim i medresantëve në këto struktura që gjenden jashtë medresesë është shumë i rëndësishëm sepse pos tjerash nxënësit tjerë kanë mundësi të njihen më mirë me medresenë dhe vlerat e saj si shkollë. Vlenë të përmendet se medresantët çdo vit e më shumë po bëhen pjesë e këtyre strukturave edhe po japin kontributin e tyre në fusha me rëndësi.

Driton Fejzullahu 13/1

KOHA SHËRON

Pluhuri i kësaj bote ka filluar të të mbulojë rini. Sa herë kanë kaluar kësaj rruge ata që ishin para teje.

A thua vallë sot sikur ta kthenin kohën prapë, do të bënin të njëjtat veprime!

Janë pyetur të moshuarit se për çfarë pendohen?- thanë pendohemi për rinin që e kaluam në errësirë.

Janë pyetur dijetarët sikur t'ua kthenin rininë çfarë do të bënin?- do të kërkonim dituri edhe më shumë.

Janë pyetur mjekët për ilaçin më të kërkuar, ata thanë: quhet rini, por s'mund të gjendet në farmaci. Andaj po të drejtohem ty.

Ty që të ikin netët nëpër dallgët e kësaj bote. Ty që në peshoren tënde gabimet të peshojnë rëndë dhe të kanë rënduar supet. Ty që nuk po e shijon dritën duke mos e dalluar nga errësira. A nuk po e sheh veten si je bërë?!

Sa më shumë që kalojnë vitet aq më shumë e kujton rëndësinë e kohës, e kupton sa i etur ishe, por atë etje nuk e shuan uji. E ashtu siç po ikën koha po shuhet rinia jote.

Kuptoje se ti duhet ta përmbushësh misionin tënd!

Dije se ti je krijesë më e rëndësishme në këtë tokë!

Plagët që të kanë rënduar gjoksin mundohu t'i shërosh. Mundohu në çdo anë të gjesh nektarin e dijës e atëherë do ta kuptosh sa i padijshëm që je!

Kërkoje ilaçin e përtacisë e atëherë do ta kuptosh se sa dembel që je!

Kërkoje ilaçin e sëmundjes së zemrës e atëherë do ta kuptosh sa zemër të sëmurë që ke!

Kërkoje ilaçin e koprracisë e do ta kuptosh se sa dorështrënguar që je!

Mos u mundo të ndryshosh të kaluarën se ajo ka shkuar, por ndrysho të sotmen!

Mos u mundo të kërkosh ilaçin e kohës se koha është vetë ilaçi!

Arlinda Murturi 13/2

NJË DHURATË NGA ZOTI

Sa larg më dukesh kur për ty mendoja, sa afër të ndjeja e dot se përballoja.

Sa herë falesha për ty dua bëja, që së shpejti një ditë ty të takoja.

E ajo ditë erdhi e unë s'mund ta besoj, vërtetë në tokën tënde balli im qëndroj.

Në vendin e bekuar një sexhde po e bëjë, në vendin e bekuar ku Resulullahi jetoj.

Në kopshtin e Xhennetit dashurinë tënde kërkoj, e gjithë qenia ime selame të dërgoi.

Fillova të qaja kur namazin përfundoj, si do të mundem larg nga ky qytet të jetoja.

Si të kthehem mbrapa e nga mëshira jote të privohem, si mundem me vetëdije nga ky vend të largohem?

Por kur e dija se për në Mekke do të udhëtoja e ngushëlloja veten, sepse Qaben do ta shikoja.

Rreth Qabesë së bekuar tavafin fillova me emër të Allahut selame i dërgova. Shumë shpejt shtatë rrathë se mora vesh si përfunduan, papritur gjeta veten tek mekamu Ibrahim duke qëndruar.

U fala pas tij e lutjet mbarova, doja me gjithë zemër Safën ta shikoja, aty ku buroi zemzemi ku Haxherja e vetme qëndroi, ku Ismaili fëmijërinë aty e kaloi.

Ecja nëpër Harem e nuk dija se çfarë të ndjeja lumturi që isha këtu, apo dhembshuri që do të largohesha.

Shikoja njerëzit e asnjë nuk dallonte, a ka pasuri apo në varfëri jetonte.

I bardhi me të ziun më besoni se nuk dallonte, veshur në ihram para Zotit me devotshmëri qëndronte.

Të përgjigjemi Ty o Allah të përgjigjemi secili këndonte.

Me shpresë se përsëri atje do të shkoj u ktheva në vendin tim që jetën ta vazhdoj.

Besa Kqiku 13/2

GËZIM NË SHTËPITË TONA

Isha shumë larg, larg në vendet e bekuara.

Kalova rreth Qabesë, përshëndeta të Dërguarin, u luta në Arafat, më besoni shumë u luta.

Bashkë me shumë haxhinjë, Haxhin përfundova, kaluan dhjetë ditë e Dhul-Hixhes e unë këtë ndjenjë e përjetova.

Por erdhi Bajrami e unë atëherë e kuptova, se jam këtu e në Arafat nuk shkova.

Më gjeti të gëzuar e një porosi i thash do ta dhurojë, shpresoj se vitin tjetër në Mekke do të takojë.

U gëzuam të gjithë, shtëpia u mbush me tekbiere, i uruam edhe njëri-tjetrit edhe shumë e shumë gëzime.

Besa Kqiku 13/2

Thënie

O Allah ma mundëso që çdo çast në jetën time të përkujtoj arsyen pse jam në këtë botë?!

Lotët kanë disa fjalë, që goja nuk arrin ti shqiptojë, por veç zemra mund t'i kuptoj e fatkeqësisht nuk mund t'i tregojë.

Mos lejo që gjynahet tua të t'i rëndojnë duart tua e të mos jesh në gjendje t'i ngritsh ato e t'i lutesh Krijuesit tënd.

Nëse nuk i bën dobi myslimanit, atëherë mos e dëmto!

Nëse nuk e gëzon, atëherë mos e mërzit! Nëse nuk e lavdëron atëherë mos fol keq për të!

Më mirë të jesh vetvetja dhe mos të pëlqeshesh, se sa t'u pëlqesh të tjerëve dhe të mos jesh vetvetja.

English quotes

Allah the almighty answers every call of ours for as long as we don't lose hope. We must continue seeking enthusiastically even if it means for years...

This world is like a shadow; run after it and you will never be able to catch it; Turn your back against it and it has no choice but to follow you.

Allah will never stop you from trying, so why are you stopping yourself?

Pray because Allah always listens.

O you who have believed, seek help through patience and prayer indeed Allah is with the patients.

Emina Kajoshaj 11/3

Kuriozitete

1. Një grua britanike humbi 85 kilogram pasi hoqi dorë nga coca-cola, pije nga e cila konsumonte të paktën katër kilogramë në ditë.
2. Alfabeti më i gjatë është i gjuhës kamboxhiane me gjithsejtë 72 shkronja.
3. Numri më i madh i të vdekurve nga uria është shënuar në periudhën 1918-1943 në të cilën vdiqën gjithsejtë 28 104 000 njerëz.
4. Autobusi i prodhuar në Moskë (Rusi) më vitin 1955 është i gjatë 17 metra dhe në të mund të vendosen 200 udhëtarë.
5. Gjethet më të mëdha i ka një lloj palme e quajtur "Rafia", rritet në brigjet e lumit Amazon. Gjethet e saj të blerta arrin gjatësi deri 22 metra dhe gjerësi afër 12 metra, kurse bishtin e gjethes e ka 5 metra të gjatë. Një gjethe e tillë mund të strehoj 10 njerëz.
6. Golin e parë në kampionatin e parë botëror të futbollit e ka shënuar Meksika.
7. Më shumë njerëz mësojnë anglisht në Kinë se sa e flasin atë në Shtetet e Bashkuara të Amerikës rreth 300 milion.
8. Një njeri harxhon mesatarisht 3 vjetë të jetës në banjë.

Sara Halili & Fitore Xhemajli 12/3

Gëzime 100 vjetorin

Feston sot Kosova
Feston Shqipëria
Feston çdo kush
Madje edhe fëmija

Feston Presheva
Pranë saj Maqedonia
Një valle e madhe
Nga gjithë Shqiptaria

Çdo gjë e zbukuruar
Me ngjyrat kuq e zi
E gëzojnë të gjithë
Këtë pavarësi

Falë trimave që ranë
Për këtë liri
Ne sot po e festojmë
Këtë Pavarësi

100 vjetor i ndritur
Që zemrën time e gëzon
Sakrificën e dhënë
Këtë askush se harron

Urime ditëlindjen
O Shqipëri, o nënë
E festojmë këtë ditë
Sa te këtë Diell e Hënë

Nura Kukiqi 10/4

SA LARG JE NËNA IME

Sa larg...
Sa shumë kam mall për ty
Të pres në agimin e hershëm
Të pres të më zgjosh ti

Hapë sytë dhe e shoh vetën në vetmi
E kujtoj zërin tënd të ëmbël kur vije e më zg-
joje ti
Sa të vështirë tash e kam
Të zgjohem në mëngjes e të mos e dëgjoj
zërin tënd

Më mbushen sytë me lot dhe me vete them
Nena ime e dashur sa shumë po më mungon

Ardiana Llugini 12/3

NGA THIRRJA JOTE NUK KTHEHEM

O Ti që kur të mbështetem nuk lëndohem
Kur të kërkoj duarbosh nuk mbetem

Kur të flas qetësohem
E kur të mendoj lehtësohem

Kur jam në vështirësi vetëm Ty të kërkoj
Kur jam keq vetëm Ty të tregoj
Sa shumë lutem që atë ditë Ty të shikoj

Ty që më të mira më ke mbuluar
E nga e keqja më ke larguar

Kur mërzia shpirtin ma ngushton
Mëshira jote thellësinë ma kaplon
Si një dritë që ndriçon e të gjitha shpresat m'i zgjon
Si një forcë që më pushton e brendinë ma forcon

O Ti që kur të mbështetem nuk lëndohem
Të thërras Ty e asnjëherë nuk kthehem
Se nga thirrja jote nuk zhgënjehem

Merjeme Kqiku 13/3

Festojmë

Sa shumë njerëz të tubuar
Në godinën tonë të çmuar
Festojmë 100 vjetor të mëvetësisë
100 vjetorin e çlirimit të nënës sonë Shqipërisë

Që ne sot të frymojmë lirshëm
Shumë njerëz u flijuan
Shumë gjaku u derdh
Po Ata nuk u harruan

Festojmë 61 vjetorin e shkollës sonë
Urime Medrese ! Fjalë që nga zemra buron
Nxënësit nuk u ndanë nga ti edhe kur ishin të robëruar
Disa nga ta i mori lufta , por ti nuk i ke harruar

Sot ne brezat e ri
Mësojmë në ty me shumë dashuri
Mburremi që të kemi Medrese
Krenohemi me ty , se margaritar i çmuar për ne je

Anita Gërguri 11/3

7 shkruaj

I shkruaj asaj që kurrë nuk e takova,
asaj që në zemër e mbaj dhe që nga fillimi e doja. I shkruaj zërit që kurrë se dëgjova,
dashurisë që mbeti në mendje,
asaj që gjithmonë e ëndërrova.

I shkruaj një njeriu
që për të pikëllim gjithmonë mbajë.
I shkruaj pa ndalur
edhe nëse fjalë nuk kam,
i shkruaj asaj edhe kur në ëndërr jam.
Do vazhdoj të shkruaj derisa duart më të mos punojnë,
derisa loti të më shteroj, derisa trupi të m'plaket,
derisa dhimbjet për ty të plasin, derisa mendimet e mia të më vrasin,
derisa dheu të m'vesh trupin tim, derisa varri të bëhet shtrati im,
derisa më për mua agim të mos ketë, derisa unë të ndërroj jetë.

Por mos harro:
"Edhe pse thonë se koha hakmerret me harresë ndaj kujtimeve",
dashuria për Ty kurrë nuk do të zbehet, sepse kam kërkuar pjesën më të madhe të jetës
një njeri si Ti, s'kam lënë vend pa gërmuar kujtime për Ty,
unë shkova atje por ti s'ishe aty.

Nga ajo ditë, më diell nuk lindi për mua,
zjarrmi i vuajtjeve më nuk u shua,
rrjedha e dhimbjeve që kurrë nuk shteroi,
deti me lot që kurrë nuk ndaloi.

Ndoshta nesër do jetë dikush tjetër
që do ndihet pikërisht kështu si një vegim i harruar,
andaj më lini vetëm sot të flas për të,
sepse mendimet po më shkatërrojnë kokën.

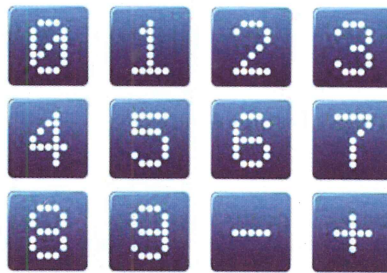
Më lini të them fjalët e pathëna, të përfundoj librin e përgjysmuar,
pikturën e pa përfunduar!
Sot unë ndihem plotësisht boshe...
E di, për kaç kohë sa ka kaluar,
unë përsëri kam pafund gjëra për të kujtuar.

Aroma jote ende ndihet në çdo copë molekulë.
Ndjehem keq kur mendoj se ti nuk arrin të më dëgjosh.
Do doja shumë që të kisha afër vetëm për një moment!

Përsëri zgjohem dhe lotët në sy i kam.
Me laps në dorë jam, duke përfunduar faqen e fundit të librit tim,
dedikuar ty o drita e syve të mi,
e dashura "Gjyshja" ime.

Sumeja Kqiku 10/3

NUMRAT EMERGJENT QË MUND T'I KONTAKTONI: (Nuk janë të vetmit...)

Jeni i trishtuar?!	Kur'an 02:25
Keni bërë mëkat?!	Kur'an 39:53
Po kërkon paqe?!	Kur'an 05:16
Po kërkon shoqëri të mirë?!	Kur'an 2:257
Jeni i diskriminuar seksualisht?!	Kur'an 33:35
Jeni diskriminuar sipas racës?!	Kur'an 49:13
Po kërkon dashuri në qetësi?!	Kur'an 30:21
Jeni në depresion?!	Kur'an 13:28
Keni dëshirë të madhe për një mik të afërm?!	Kur'an 50:16
Mendoni se nuk keni vlerë?!	Kur'an 76:22
Ndjeheni sikur i humbur?!	Kur'an 12:87
Ndjeheni i pa privilegjuar?!	Kur'an 14:34
Jeni i lodhur nga vështirësitë?!	Kur'an 94:05
Të sulmojnë njerëzit?!	Kur'an 25:63
Për siguri nga frika	Kur'an 02:62
Për sigurimin e faljes	Kur'an 03:135
Për sigurim të dyfishtë	Kur'an 15:49

- Numrat janë pa pagesë dhe janë të panevojshëm për sekretari ose operatorë telefonie.

Mehmet Kastrati 13/1

A e keni ditur se!?

- Për 30 minuta një trup mesatar jep nxehtësi me sasi të mjaftueshme për të vluar një sasi uji për afërsisht dy litra.
- Sytë pranojnë afërsisht 90% të gjithë informatave që neve na vijnë, duke na bërë ne krijesa me bazë vizuale. Pra, 10 % të informatave tjera i marrim me veshë, me prekje, me nuhatje dhe me shijim.
- Kur ju flini, ju rriteni për 8 mm. Ditën tjetër ju ktheheni në gjatësinë që kishit më herët. Arsyeja e kësaj është pasi disqet kërcore shtypen sikurse sfungjeri nga ndikimi i forcës së gravitetit kur ju qëndroni në këmbë apo ulur.
- Një person në vendet perëndimore mesatarisht konsumon 50,000 tonë të ushqimit të ngurtë dhe pinë 50,000 litra lëng gjatë tërë jetës së tij.
- Çdo veshkë përmban 1 milion filtër të veçantë, këta filtër filtojnë mesatarisht 1.3 litra të gjakut për një minutë, dhe eliminojnë deri në 1.4 litra urinë në ditë.
- Mushkëritë përmbajnë mbi 300 milion kapilarë gjaku (enë të imëta të gjakut). Nëse ato do të shtriheshin dhe do të bashkoheshin njëra me tjetrën, ato do të përbënin një gjatësi prej 2400 km.
- Kocka e njeriut është e fuqishme sikur graniti në mbajtjen e peshës. Një kockë me madhësi sa pakoja e qibrit mund të mbajë peshën prej 9 tonësh, qe është 4 herë më shumë se që mund të mbajë një guri.
- Çdo thua i gishtave të dorës dhe gishtave të këmbës kërkon një kohë prej 6 muajve për tu rritur nga baza deri në maje.
- Nëse të 600 muskujt e njeriut do të tkurrreshin përnjëherësh dhe në një drejtim të vetëm, njeriu do të mund të ngiste një peshë prej 25 tonëve.
- Një qelizë e kuqe e gjakut udhëton nëpër tërë trupin dhe pastaj kthehet sërish nga është nisur vetëm për më pak se 20 sekonda.

Shkëlqim Rexhaj 13/1

FJALË TË MENÇURA

- Mendimi më i mirë i njeriut është qëllimi i të jetuarit.
- Dituria është thesar, çelësi i saj është të pyesësh dhe të mësosh.
- Askush në botë nuk është më i fortë se sa njeriu që dinë.
- Është e pamundur të mësohet ajo që mendon se e di.
- Për ndryshimin e një gjëje askush nuk është më e aftë se koha.
- Mendimet e larta gjenden në fjali të shkurta.
- Kjo botë është treg me të cilin blihet bota tjetër.
- Miku sa duhet aq edhe qortohet.
- Jeta nuk llogaritet me frymëmarrje, por me ato momente që të lënë pa frymë.
- Bukuria e një femre është nderi i saj.
- Ata që nuk lexojnë nuk dallojnë nga ata që nuk dinë të lexojnë.
- Nuk është gabim të gabosh, por gabim është të vazhdosh gabimin.
- Po të ishte kjo botë e mirë, nuk do të kishim lindur duke qarë.
- Një grua e ndershme e duron urinë dhe nuk ushqehet me nderin e saj.
- Po ta dinim shkaktarin e mosdijes, do të ishim njerëz të ditur.
- Shkalla e parë e marrëzisë është të kujtosh se je i mençur.
- Vdekja është lindja në botën e vërtetë.
- Kjo botë është krijuar për njeriun, kurse njeriu është krijuar për botën tjetër.
- Çfarë i duhet lules ngjyra kur nuk ka ërë, e çfarë i duhet femrës bukuria kur nuk ka nder.
- Dua je atë që ke e jo atë që duhet ta kesh, sepse jeta është kjo që është e jo ajo që duhet të jetë.
- Për tu bërë zotëri i dijes është kusht të bëhesh shërbëtor i punës.
- E do apo jo një shoqëri, atë e vëren me mungesën e tyre.

Liridon Sadriu & Benjamin Bublica 10/2

Barcoleta

Një nxënës në orën e mësimi hyri në facebook dhe bëri një status "Të gjithë në mësim, vetëm unë në facebook", kur papritmas i erdhi një koment nga profesori: "1-shin a po vjen me marr vet apo ta bëj tag".

Dy polic shkojnë tek shtëpia e një hajduti për ta arrestuar, trokasin në derë:

Hajduti: Kush është?

Policët: Policia.

Hajduti: Çfarë doni?

Policët: Duam të bisedojmë me ty.

Hajduti: Sa veta jeni ju?

Policët: Dy veta.

Hajduti: Eh mirë pra bisedoni me njëri tjetrin, çfarë ju duhem unë?

Një djalë pyet babain e tij: babi sa është larg Dielli prej Tokës? Babai iu përgjigj: Dielli prej Tokës është larg sa Prishtina prej Champions Liges. Djali: Woow.

Babi, duke dëgjuar këshillat e nënës kam filluar të bëhem kursimtar.

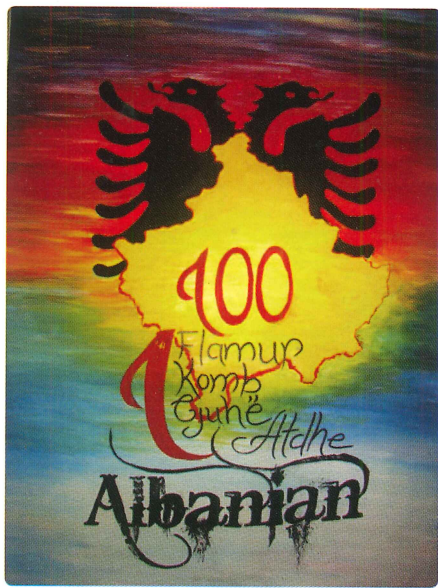
-Të lumtë! Si mendon ta bësh këtë, biri im?

-Vitin e ardhshëm shkollor nuk keni nevojë të më blini libra. Unë mbeta në klasën që isha.

Profesori ua tregoj suksesin nxënësve në prani të prindërve dhe thotë: i mençuri e din, ndërsa budalla ia qëllon. Një nxënës ngritet në këmbë dhe thotë: bravo profë, ia ke qëlluar.

Bashkim Jashari 13/1

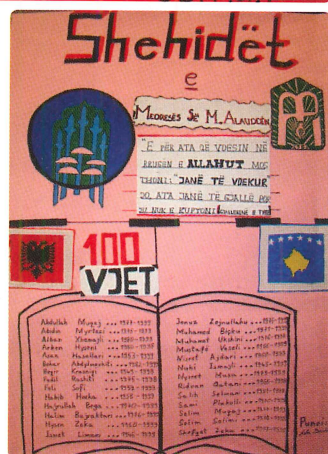
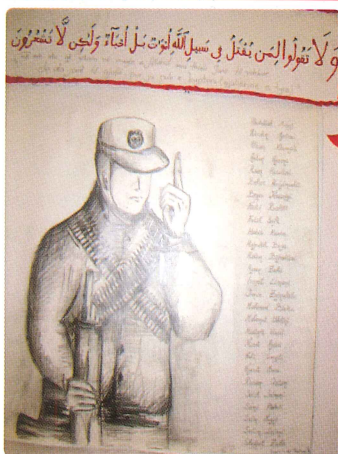
Ekspozitë e nxënësve me rastin e 100 vjetorit të Pavarësisë së Shqipërisë

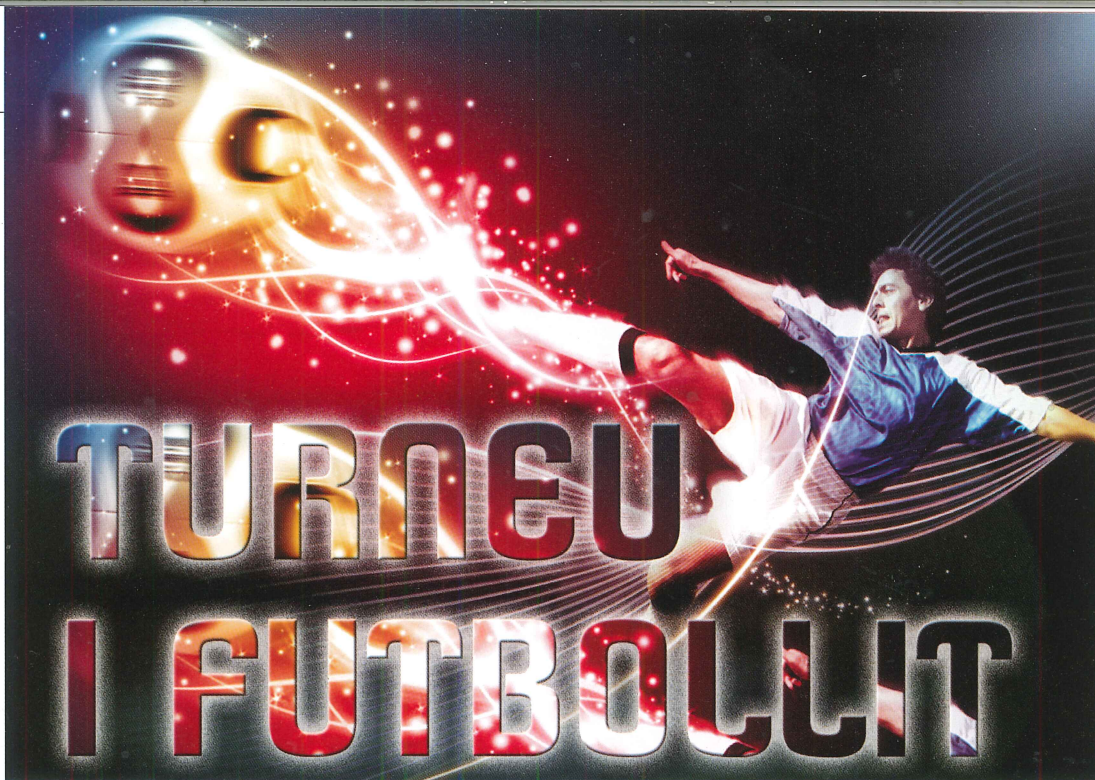

Dëshmorët 1946-1999

Abdulla Huxaj	Fati Sofi	Halim Bajraktari
Abedin Myzeu	Labib Dauti	Hyson Zeka
Alban Dhemgji		Haljulla Begaj
Arben Hyseni		Junus Zeynullahu
Asan Hasollari		Muhamet Ukshini
Behar Abdylmexhiti		Mustafë Veseli
Beqir Hasani		Mystret Musa
		Muhi Ismaili

”القتل في سبيل الله
يكفر كل شيء إلا الدين
Allahu do t'i falë shëhidit do
gjë përveç borxhit.” (TRASHIETON MUSLIMI)

Një ndër aktivitetet që u zhvilluan në shkollën tonë në këtë gjysmëvjetor është edhe turneu i futbollit tetor-2012. Në garë morën pjesë gjithsej 12 ekipe nga të gjitha klasat e shkollës sonë këtu në M.M. "ALAUD-DIN" në Prishtinë.

Në gjiron e parë të garave kualifikuese u arritën këto rezultate:

12/2 (ekipi i parë) : 11/1 (ekipi i parë) **1 : 2**
 10/2 (ekipi i dytë) : 13 (ekipi i parë) **0 : 4**
 11/2 (ekipi i parë) : 11/2 (ekipi i dytë) **2 : 0**
 10/1 (ekipi i parë) : 11/1 (ekipi i dytë) **0 : 1**
 10/2 (ekipi i parë) : 13 (ekipi i dytë) **1 : 1 (3 : 2)**
 12/1 (ekipi i parë) : 12/1 (ekipi i dytë) **3 : 0**

Në gjiron e dytë kualifikuese u zhvilluan këto ndeshje:

11/1 (ekipi i parë) : 13 (ekipi i parë) **1 : 3**
 11/2 (ekipi i parë) : 11/1 (ekipi i dytë) **6 : 2**
 10/2 (ekipi i parë) : 121 (ekipi i parë) **1 : 13**

Në gjysmëfinale u takuan këto ekipe:

13 (ekipi i parë) : 12/1 (ekipi i parë) **1 : 4**
 11/2 (ekipi i parë) - Shkoj në finale pa lojë

Finalja e këtij turneu u zhvillua me një atmosferë sportive ku u takuan këto dy ekipe:

11/2 (ekipi i parë) : 12/1 (ekipi i parë) **1 : 6**

Pra fitues i këtij turneu ishte ekipi i parë i klasës së 12/1.
 Golashënuesi më i mirë i këtij turneu u zgjodh Adhurim Tolaj 12/1

Kenan Goxhufi 13/1

